

NOVEMBER 2011

DOERAK CLUB

De keus van kenners: Doerak nieuwe stijl Robuust, ruim, stabiel, veilig en nog steeds oer-Hollands!

OMAC 0976

- *Nieuwbouw Doerak LX-modellen.*
- *Diverse typen in lengtes van 8 tot 10 meter.*
- *Indeling en afbouw in overleg met de klant.*
- *Onderhoud en reparatie.*

DOERAK HUREN?
www.holiday-boatn.com

DOERAK SNEEK

Eeltjebaasweg 3, 8606 KA Sneek
tel: (0515) 43 27 96 • e-mail: info@doeraksneek.nl
internet: www.doeraksneek.nl

COLOFON

37e jaargang, nummer 2, november 2011

Het clubblad verschijnt tweemaal per jaar: in maart en november
Sluitingsdatum kopij: 09 februari en 09 oktober

Bestuur Doerakclub

H.M. (Martin) Wolters, Voorzitter

M.P.M. (Martin) Severin, Secretaris

P.L.G. (Pim) Frequin, Penningmeester

P. (Peter) van Riet

K.(Klaas) Hoekstra, Technische Commissie

B. (Bert) Hovener

J. (Jacqueline) van Soest, Public Relations

J. (Jeroen) Keijsper, Webmaster

Website: www.Doerakclub.nl

Webmaster: J. (Jeroen) Keijsper

(E-mail: webmaster@doerakclub.nl)

Secretariaat

M.P.M. Severin (E-mail: martin@severin.cc)

Koriander 29

8101 CV Raalte

Tel.: 0572-352774

Penningmeester

P.L.G. Frequin (E-mail: penningmeester@doerakclub.nl)

Acaciastraat 56

3434 BZ Nieuwegein

Tel.: 030-6067858

Bankrekening 480542 t.n.v. Doerakclub

Technische Commissie

K. (Klaas) Hoekstra

Aanmeldpunt: tc@doerakclub.nl of plaats een vraag op het forum van de website

W.L. (Wim) Tefeij

J. (Hans) v.d. Broek

H.A. (Henk) Kegge

R.H. (Roedi) Deinert

Redactie

Redacteuren: T.J. (Ted) van den Aardweg, J.G. (Johan) Sneekes, M.P.M. (Martin) Severin,

J.(Jeroen) Keijsper en B. (Bert) Hovener

Eindredacteur: M.P.M. (Martin) Severin

Advertenties en kopij zenden naar: redactie@doerakclub.nl

De Doerakclub heeft een advertentiebeleid. De verantwoordelijkheid voor de inhoud van geplaatste advertenties berust echter bij de adverteerder.

Aan de inhoud van het clubblad Doerakclub wordt veel zorg besteed. Er kan echter geen verantwoordelijkheid worden aanvaard voor eventuele onvoorziene gevolgen veroorzaakt door fouten in artikelen of rubrieken.

Coverfoto: Greet Bakker

Copyright © Doerakclub

Niets uit deze uitgave mag worden overgenomen zonder schriftelijke toestemming van de redactie.

INHOUDSOPGAVE

	VAN DE REDACTIE	5
	VAN DE VOORZITTER	6
	UITNODIGING DOERAKCLUBDAG	7
	PROGRAMMA DOERAKCLUBDAG	8
	NOTULEN VAN DE ALGEMENE LEDENVERGADERING	9
	LOCATIE CLUBDAG	11
	SFEERVERSLAG DOERAKCLUBDAG MAART 2011	12
	WALVIS(V)AARDIGHEDEN	13
	ONZE EERSTE EN LAATSTE DOERAK PINKSTERTOCHT	15
	COVER FOTO WEDSTRIJD	17
	ZOMERTOCHT IDSKENHUIZEN 29-7 T/M 7-8 2011	19
	PINKSTERTOCHT 'RANDMEREN' 2011	24
	DE TWEE EN TWINTIGSTE ELFSTEDENTOCHT	28
	NUT EN NOODZAAK VAN DE VUILWATERTANK	30
	KOFFIETIJD	32
	ALMELOSE HAVENDAGEN 2011	34
	NOGMAALS:	
	ALMELOSE HAVENDAGEN 2012	35
	DE TIEN VRAGEN	36
	HAVENMEESTER VAN HET JAAR	37
	EATERMAR PASSANTENHAVEN VERKOZEN TOT BESTE	38
	FAMILIE BERICHTEN	39
	IN MEMORIAM	39
	EEN EZEL STOOT ZICH ZELDEN	40
	LEDENLIJST, BOUW/MOTORNUMMERS EN LEDENSCHEPEN	40
	DIESEL	42

VAN DE REDACTIE

Voor je het weet is de zomer voorbij en is het zomaar weer tijd voor ons clubblad van november. Gaat snel, ondanks het feit dat de vaardagen soms lang hebben geduurd als het weer niet uitnodigde voor gezellig barbecueën langs een groene walkant of passagieren in een nog onontdekt dorpje.

Voor uw redactie bleef dan ook wel wat tijd over om kopij te verzamelen. Zo heeft Johan Sneekes tussen de buien door de havenmeester van Alkmaar maar eens een paar vragen voorgelegd en is Bert Hovener in de vreemde berichtgeving over de al dan niet smerende en vervuilende eigenschappen van zwavelarme (bio)dieselolie gedoken. Maar goed, leest u zelf maar.

Wat ons deze zomer is opgevallen is het misbruik van de marifoon in het scheepvaartverkeer. Het lijkt wel of veel vrijetijdsschippers hun bedieningscertificaat bij een zekere in opspraak geraakte Hogeschool hebben gehaald: als het dan helemaal niet lukt, krijg je het papiertje wel cadeau als je hebt aangetoond dat je het apparaat probleemloos aan en uit kunt zetten..... Wij Doerakschippers houden ons natuurlijk altijd aan het protocol, maar soms kan het geen kwaad toch maar weer eens het instructiemateriaal door te nemen.

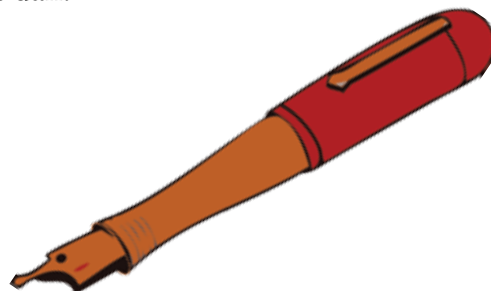
Overigens is het soms oervervelend als een opgeroepen brugwachter een oproep niet beantwoordt, noch via de marifoon, noch door middel van de scheepvaartlichten op de brug. Je weet dan niet, of hij/zij je wel gehoord heeft (misschien effe weg, of erger: je marifoon heeft de geest gegeven). Erg onsympathiek, want moet je nu aanleggen of kun je nog even blijven drijven? Je weet het niet en roept nog maar eens..... met gelijk resultaat. Voor verbetering vatbaar dus. Toch is het niet overal kommer en kwel: bij de grote sluizen lopen de zaken over het algemeen wel soepel. Ligt dat aan de daar varende beroepsvaart en de daarbij behorende inzet van vaklieden op de sluis? Of is het gewoon een kwestie van fatsoen? Wie het weet mag het zeggen.

Zo, nu maar even over de andere kant van het varen. Puntje onderhoud. Voor velen onderdeel van hun hobby, voor anderen een jaarlijks terugkerende corvee. Frutselen aan de motor. Bijwerken van beschadigingen (die een ander u bezorgd heeft natuurlijk) of misschien wel het eindelijk eens op orde maken van de in vele Doerakken onontwarbare kluwen draden van het elektrisch circuit. En kijk ook eens kritisch naar de brandveiligheid aan boord. We willen iedereen komende seizoenen onbeschadigd weerzien, toch? Daarom plaatsen we een handreiking in de editie maart 2012.

Een onverwachte ontwikkeling is het vertrek van Jeroen Keijsper als vormgevend redactielid. Zie het voorwoord van de voorzitter. Wij sluiten ons zonder voorbehoud aan bij diens dankwoord. In het voorjaarsnummer zullen we een 'ingezonden stuk' van Jeroen plaatsen.

In ieder geval zien we elkaar weer op de komende Doerakclubdag in Oldebroek. Daar kunnen we onze ervaringen en kennis weer fijn uitwisselen. Tot dan!

Uw redactie

VAN DE VOORZITTER

Zomer?

Alweer een vaarseizoen ten einde. Deze zomer verdiende de naam zomer eigenlijk niet. Toch hebben veel leden ondanks het matige weer gevaren. Soms was het zelfs terrasweer. In Sneek kwamen wij op een terras andere Doerakkers tegen. Voordat je het weet is het dan zo weer een paar uur later.

Zelf hebben wij samen met de Walrus van half juni tot half juli gevaren. Ons doel was in Duitsland de stad Münster. Tijdens de tocht was het weer wisselvallig, soms 38 graden, maar ook 14 graden. Toch was het geen verregende vakantie.

Wij hebben veel gefietst en heel veel gezien.

In Rheine wonen onze Doerakleden Manfred en Maria Korte van de Flipper. Wij werden door hen gastvrij onthaald. Zij hebben ons met de fiets de omgeving van Rheine laten zien. In het weekend was daar een Middeleeuws Feest.

Münster is een mooie oude stad met in een groot slot de universiteit en daarbij de botanische tuin. Deze tocht kunnen wij iedereen aanraden.

Op het Dortmund-Ems-Kanal (DEK) kreeg de Olga een stuk tros van een vrachtschip in de schroef.

De Walrus bracht ons naar de kant. De Olga heeft geen inspectiekoker, dus moest er gedoken worden. Het doorsnijden van de tros lukte niet. Je moet steeds stoppen om adem te halen. Het zwemplateau was een extra belemmering. Het lukte uiteindelijk de tros los te wurmen van de schroef.

Daarna leek er niets meer aan de hand. Tot wij terug waren in Nederland. Uiteindelijk leidde dit tot een nieuwe schroefas, schroefaskoker, lagere en flexkoppeling.

Er zijn vast leden die ook wel eens iets hebben meegemaakt. Schrijf daar deze winter eens een stukje over. Dit kan dan in het voorjaarsnummer geplaatst worden.

De website is weer aardig op orde. De historie is helaas verloren gegaan, maar wij krijgen er iets moois voor terug. Wij schrokken even van het bericht dat er door een hardwarestoring weer een deel verloren gegaan zou zijn. Gelukkig was dat niet het geval. Het betrof niet de server waarop de website Doerakclub.nl staat.

Helaas stapt Jeroen uit de redactie van het clubblad. Zijn nieuwe studie vergt zoveel uren, dat dit niet te combineren is met de redactiewerkzaamheden. Mede door de inzet van Jeroen is het clubblad geworden zoals het nu is. Wij zijn hem daarvoor veel dank verschuldigd.

Tot ziens op de Doerakclubdag.

Martin

UITNODIGING DOERAKCLUBDAG

Beste collega-Doerakkers,

Op zondag 20 november 2011 houden we in zalencentrum "De Brink", Zuiderzeestraatweg 141, 8906 BE te Oldebroek onze najaars-Doerakclubdag.

Met plezier nodigt het bestuur alle donateurs en leden met hun bemanning uit, deze dag bij te wonen.

U ontvangt twee consumptiemuntjes voor rekening van de club. Zoals gebruikelijk biedt de club u ook tweemaal een hapje tussendoor aan. Meer consumpties en/of hapjes zijn voor eigen rekening.

Als u er zin in hebt kunt u al vroeg komen. De grote zaal is vanaf 11:30 uur open.

Voor vroegkomers staat er vanaf ca. 12:30 uur tot uiterlijk 13:45 uur een lunch klaar, bestaande uit gesmeerde broodjes wit/bruin, krentenbollen. Belegd met vleeswaren, kaas en rauwkost, kroket, koffie, thee, melk en karnemelk. Wanneer u wilt deelnemen aan de lunch koopt u bij aankomst een of meer lunchbonnen van € 8,50 die u weer kunt inleveren bij de bediening. U hoeft zich voor deze lunch niet van tevoren op te geven.

Het programma begint om 14:00 uur. We verzoeken u tijdig aanwezig te zijn.

Deze keer hebben we Teus en Connie Smits, eigenaren van Doerak Sneek/HolidayBoatin te gast. Nadat het min of meer formele programma is afgewikkeld geven zij een presentatie "Varen met de Doerak". Speciaal voor onze leden die nog niet zo lang varen en bovendien uitermate interessant voor de 'oude rotten' onder ons die nu eindelijk eens hun eigen kunnen (!) bevestigd zullen zien. Wordt dus best gezellig.

Zo rond de klok van 17:00 uur wordt er weer een uitgebreid koud- en warm buffet klaargezet. Het spreekt vanzelf dat de rekening niet uit de clubkas betaald kan worden. Als u wilt deelnemen aan dit buffet verzoeken wij u dat tijdig op te geven, zodat Margreet en Ben van de Brink zich goed kunnen voorbereiden. De kosten zijn € 19,50 per persoon. U kunt aan onze penningmeester Pim Frequin (e-mailadres: penningmeester@doerakclub.nl) opgeven met hoeveel personen u wilt deelnemen. Hetgeen dan meteen inhoudt dat u de Doerakclub een eenmalige machtiging verstrekt om € 19,50 per opgegeven persoon van uw bankrekening af te schrijven.

Sluitingsdatum voor inschrijven voor het buffet is 14 november 2011.

Vanzelfsprekend kunt u uw aanwezigheid ook beperken tot 17:00 uur. U hoeft zich dan niet van tevoren in te schrijven.

Zoals gebruikelijk staan er een computer en een beamer paraat, zodat we na de presentatie en tussen de buffetbedrijven door weer kunnen bijpraten en elkaars foto's en vakantie filmpjes bekijken.

Het volledige Clubdagprogramma vindt u op de volgende bladzijde.

Graag tot ziens op de 20e november!

Namens het bestuur,
Martin Wolters (voorzitter)

PROGRAMMA DOERAKCLUBDAG

De Doerakclubdag van zondag 20 november 2011 wordt om 14:00 uur gehouden in De Brink Zalencentrum, Zuiderzeestraatweg 141, 8096 BE Oldebroek. Tel.: 0525 - 63 18 00

De Zuiderzeestraatweg is onderdeel van de N308. De Brink Zalencentrum ligt tegenover een kerk, ongeveer in het midden van Oldebroek. Vanuit de richting Amersfoort is Oldebroek bereikbaar via afrit 16 van autosnelweg A28 en vanuit de richting Zwolle via afrit 17.

Als u er prijs op stelt vóór de vergadering te lunchen bestaat daartoe tot 13:45 uur de mogelijkheid. De zaal is vanaf 11:30 uur open. De koffie staat klaar. Wilt u de presentielijst bij de ingang van de zaal even tekenen? Graag één handtekening per lid/donateur.

programma

1. Opening door de voorzitter
2. Mededelingen
3. Notulen van de vergadering van 20 maart 2011 (zie bladzijde 9 e.v. van het clubblad)
4. Bestuursverkiezing *
5. Vaststelling contributie 2012 **
6. Perikelen rond onze website
7. Activiteiten 2012
8. Lustrum 2013
9. Medaille-uitreiking
10. Rondvraag ***
11. Van ± 15:30 tot ± 16:30 uur: presentatie "Varen met een Doerak" door Teus en Connie Smits
12. Pauze om bij te praten
13. Buffet
14. Sluiting

* Jeroen Keijsper treedt af en is niet herkiesbaar. De DTP-werkzaamheden voor ons clubblad stoot hij af, het beheer van de website blijft in zijn handen. Zijn opvolging komt, zowel voor wat betreft zijn bestuursfunctie als zijn DTP-werkzaamheden, in maart 2012 aan de orde. Peter van Riet treedt af en stelt zich niet herkiesbaar. Wel blijft hij voorzitter van de organisatie van het Lustrum 2013. Zijn opvolging komt eveneens in maart 2012 aan de orde. Martin Severin treedt af en is herkiesbaar. Leden kunnen schriftelijk (tegen)kandidaten stellen, mits de voordracht door tien of meer leden is getekend en deze uiterlijk drie dagen vóór de vergadering (in november c.q. maart) door het bestuur is ontvangen (art. 6.2 van onze statuten).

** Het bestuur stelt voor de contributie voor 2012 ongewijzigd vast te stellen op € 25,00. Door het aftreden van Jeroen Keijsper houden we in de begroting voor volgend jaar wel rekening met een bedrag van € 2.000,- extra productiekosten (druk- en DTP-kosten). Daardoor zal die begroting naar verwachting een tekort van ± € 1.725,00 vertonen. Bij onverhoopte effectuering van dit tekort zullen we dat vooralsnog financieren uit eigen vermogen.

*** Wilt u vragen over 'de techniek' even op papier zetten? Als u de vragen dan vóór aanvang van de vergadering bij de secretaris deponeert, kunnen de aanwezige TC-leden zich er alvast over buigen. Is er niet direct een pasklaar antwoord voorhanden dan ontvangt u in een later stadium altijd bericht (als u uw N.A.W.-gegevens hebt vermeld natuurlijk)

NOTULEN VAN DE ALGEMENE LEDENVERGADERING

1. Opening door de voorzitter

1. Martin Wolters heet iedereen van harte welkom, in het bijzonder ons erelid oud-secretaris Harry Happel en echtgenote.

2. Op verzoek van de voorzitter stellen een tiental aanwezige nieuwe leden (met bemanning) zich voor. Ze worden met applaus begroet. Het blijkt dat een aantal 'nieuwelingen' al soms geruime tijd lid zijn van de club, maar nu voor de eerste keer naar de bijeenkomst zijn gekomen. Martin vermoedt dat ze, eenmaal de sfeer geproefd hebbend, wel vaker zullen komen.

3. In totaal zijn er 56 leden/donateurs, de meesten met hun bemanning/introducés, aanwezig. Samen 109 'man' sterk: een goed bezette zaal.

2. Mededelingen

1. De voorzitter deelt mee dat zich 14 leden hebben afgemeld voor de vergadering. De berichten worden gearhiveerd.

2. Hierna wordt een ogenblik stilte in acht genomen om de in de voorbij periode overleden leden: Marian Blans, echtgenote van ons lid Peter Blans; Jan Ran; oud-lid Anne Sybesma en Henk Visser. De familie van Jan Ran heeft verzocht alle zenders van blijken van medeleven daarvoor te bedanken.

3. Voor de Almelose Havendagen zijn 17 schepen ingeschreven.

4. Een van onze adverteerders heeft alle leden een brochure toegestuurd. Velen vonden de informatie prettig, bij anderen viel de mail niet in goede aarde.

Na onderzoek is gebleken dat deze adverteerder per abuis een ledenlijst is toegezonden. Vanzelfsprekend heeft het bestuur geen enkele bemoeienis gehad met de mailactie. In een goed gesprek hebben we betrokken firma er op attent gemaakt dat de in de ledenlijst opgenomen gegevens niet voor commerciële doeleinden mogen worden gebruikt, zoals ook met zoveel woorden is aangegeven op bladzijde 2 van de lijst. Voor het over het hoofd zien daarvan werd excuses aangeboden.

5. De langverwachte Doerakflyer is klaar. Een wervende folder in onze eigen huisstijl. Alle aanwezigen krijgen er straks een aantal mee. Martin Wolters vraagt om ze actief uit te delen aan Doerakeigenaren die geen clubvlag in de mast hebben en dus hoogstwaarschijnlijk nog geen lid zijn.

6. Wilco Tjeerdsma ontvangt de 'eeuwige roem' plus clubvlag en -embleem voor zijn coverfoto op het clubblad van maart 2011. Onder algemene hilariteit merkt Wilco op dit bijna net zo leuk te vinden als het krijgen van een lintje.

Johan Sneekes ontvangt alsnog dank en een medaille voor het organiseren van de Pinkstertocht 'In en om Amsterdam' in mei 2010.

7. Na een oproep van de voorzitter biedt de heer S. Vellenga aan het sfeerverslag over deze middag te schrijven.

3. Goedkeuring notulen van de vergadering van 21 november 2010

1. De notulen worden zonder op- of aanmerkingen goedgekeurd.

4. Financieel verslag 2010

1. Pim Frequin is tevreden: ondanks de helaas gestegen kosten van een prachtig clubblad (tweemaal per jaar plus de ledenlijst en inclusief porto) zijn we toch in staat gebleken in 2010 een positief saldo over te houden. De vele nieuw ingeschreven leden hebben daartoe ook bijgedragen.

Voor het lustrum in 2013 kon weer € 2.000,- worden gereserveerd, waardoor er nu € 4.000,- in de 'pot' zit. Het streven is deze reservering ook de komende jaren voort te zetten.

De begroting is mede gebaseerd op de (niet al te hoge) contributie van € 25,- per jaar.

2. Desgevraagd heeft niemand op- of aanmerkingen op de financiële gang van zaken. Waarna Pim de aanwezigen bedankt voor het in hem gestelde vertrouwen.

5. Verslag Kascontrolecommissie en benoeming nieuwe leden

1. Yvonne de Groot-Tesink heeft met Ted van den Aardweg een onderzoek ingesteld naar de financiële jaarstukken over het boekjaar 2010. Deels steekproefsgewijs en deels "...hebben we bepaalde posten uitgekamd", aldus Yvonne. Daarbij zijn geen onregelmatigheden aangetroffen. Zij stelt de aanwezigen daarom voor de penningmeester/het bestuur décharge te verlenen voor het in 2010 gevoerde financieel beheer. De vergadering gaat unaniem akkoord met het voorstel.

2. Martin Wolters bedankt beide leden voor hun inspanningen en deelt vervolgens mee dat Yvonne aftredend is. Reservelid Bert Benz van den Berg volgt haar op. Rein Rehwinkel stelt zich beschikbaar als reservelid, zodat de Kascontrolecommissie weer compleet is.

6. Verslag 2010 Secretaris

1. Dit verslag geeft geen aanleiding tot vragen. Martin Severin merkt op dat het goed gaat met de club: het aantal leden heeft afgelopen januari de 400 overschreden. En met een schuin oog naar de penningmeester: "Met de nieuwe flyer moeten we toch binnenkort de 500 kunnen halen en dan hebben we een feestje".

Ook stipt hij aan dat de redactie van het clubblad met het oog op de kosten bijvoorbeeld telkens weer goed uitkient welke pagina's in kleur 'gaan' en welke in zwart-wit. Daarbij wordt het blad op A3-formaat gedrukt, dus tegenover een kleurenpagina A4 moet altijd óók een kleurenpagina A4 staan, anders betaal je kleur voor zwart-wit. Je kunt maar ergens druk mee zijn en "toch wordt het een mooi blad". Hetgeen de aanwezigen lachend beamen.

7. Verslag 2010 Technische Commissie

1. Bert Hovener licht enkele punten toe. Desgevraagd zegt Bert dat publicatie op de website van de vragen en antwoorden door sommige vragenstellers niet altijd op prijs gesteld wordt. Verder zijn er zoveel verschillende Doerakken dat veel technische oplossingen niet universeel kunnen worden toegepast. Ook zijn sommige vragenstellers niet altijd bereid hun ervaringen publiekelijk te delen met anderen. Maar de TC kan natuurlijk altijd zijn bestand doorspitten op mogelijke oplossingen die dan individueel kunnen worden doorgespeeld.

2. Dit is de laatste keer voor Bert als schrijver van dit verslag. Hij richt vanaf nu al zijn aandacht op ondersteuning van clubblad en website. Zijn opvolger is Klaas Hoekstra die nu aanspreekpunt is voor de TC. Het e-mailadres blijft gelijk. Bert wordt met applaus bedankt voor zijn werk.

3. Martin Wolters merkt nog op dat het forum op de website ook veel gelegenheid biedt om technische problemen en oplossingen met elkaar te uit te wisselen.

8. Verslag 2010 webmaster

1. Jeroen vindt dat er "weinig spannends" is te melden. Hij vindt wel dat het forum lekker druk bezocht wordt, maar de rubriek Ledenscheppen kan wel meer scheppen bergen dan tot nu toe het geval is. Actie dus!

2. Adreswijzigingen, aanschaf van een andere boot en dergelijke, graag doorgeven aan de penningmeester die h.e.e.a. zal aanpassen in het ledenbestand. Dus beslist niet aan de webmaster die niet meer wil weten dan het e-mailadres dat alleen maar gebruikt wordt ter controle van het lidmaatschap.

9. Evenementen

1. Helaas gaat de midweek vaartocht Vecht/Hollandse IJssel o.l.v. Jan Hoefs door omstandigheden niet door.

2. De door de families De Groot, Kaizer en Out georganiseerde Pinkstertocht 'Randmeren' kon helaas niet meer worden opgenomen in het clubblad, maar staat gepubliceerd op de website. Robert Kaizer meldt dat al 17 scheppen zijn ingeschreven, maar er kan nog wel een enkele bij.

3. Peter van Riet deelt mee dat voor het lustrum in 2013 de belangrijkste zaken al wel zijn geregeld. Naar verwachting kan dit najaar de eerste nieuwsbrief worden rondgestuurd. De inschrijving is gepland op begin 2012. Het aantal deelnemende scheppen is maximaal 100.

4. Er wordt gevraagd of bij het bereiken van dat maximum geen herhaling kan worden georganiseerd. Peter antwoordt dat iets dergelijks niet haalbaar is, niet qua organisatie en niet qua kosten: het enkele dagen onderbrengen van zoveel schepen en bemanning is voor één keer al een kunststukje op zich. Overigens is het in voorkomend geval wel mogelijk om in te schrijven zonder schip. En van-zelfsprekend is iedereen dan welkom op de andere boten.

10. Rondvraag

1. Sinds deze secretaris de notulen schrijft is dit de eerste keer dat er geen gebruik wordt gemaakt van de gelegenheid tot het stellen van vragen.....

11. Presentatie Jacob Vlieland over zijn tocht naar Frankrijk

1. Naar de interessante presentatie van Jacob Vlieland wordt met grote belangstelling geluisterd en gekeken. Na zijn voordracht bedankt de voorzitter hem en overhandigt als blijk van waardering een nieuwe clubvlag voor zijn boot. Nadien vindt het boek dat Jacob over zijn ervaringen heeft geschreven gretig aftrek.

12. Sluiting

1. Martin Wolters zegt dat voor alle leden een tiental flyers klaarligt. Mochten er zijn die denken er meer te kunnen verspreiden, dan kunnen ze er meer krijgen.
2. Met de mededeling dat de volgende Clubdag op 20 november is, sluit hij de bijeenkomst.

13. Napraten

1. Het is weer vanouds gezellig.....

14. Indisch buffet

1. Van het buffet wordt 83 personen gebruik gemaakt. En het is lekker.

Raalte, 21 maart 2011

Voorzitter

Secretaris

LOCATIE CLUBDAG

Af en toe wordt ons nog wel eens gevraagd of we geen andere accommodatie kunnen kiezen voor de Doerakclubdag. En dan niet omdat die slecht is, integendeel. Maar wel omdat sommige leden de afstand een beetje te groot vinden.

We kunnen stellen dat de ervaring heeft geleerd dat het, om het zo maar eens te zeggen, donders moeilijk is een goede centraal gelegen locatie te vinden die op zondag voor een vergaderende vereniging de deuren opent.

Toch hebben we deze zomer (het was toch slecht weer) onderzocht hoe de landelijke spreiding van ons ledenbestand is. Met andere woorden: zitten we in Oldebroek nu wel of niet centraal?

Het blijkt dat Oldebroek ten opzichte van de afstand die het grootste deel van onze leden moet afleggen om er te komen, gemiddeld een goede keuze is. Een vorig jaar gehouden min of meer representatieve enquête onder 'nieuwe' leden gaf ook een aardig beeld van de afstand woonplaats - Oldebroek en de intentie om naar de Doerakclubdagen te komen.

Jammer genoeg kunnen we de afstand die sommige leden moeten afleggen met dit alles niet korter maken. We hebben nu eenmaal een smal (afstand Noordzee - grens Duitsland) en langgerekt (afstand Waddenzee - grens België) land.

Vandaar dat er een tijdje geleden in overleg met De Brink al is besloten een lunchbuffet klaar te zetten, zodat u niet met een lege maag, dan wel met een slecht verteerbare 'boterham op de vuist in de auto' aan de bijeenkomst hoeft te beginnen.

We rekenen in ieder geval elke keer wel weer op een volle zaal!

Het bestuur

SFEERVERSLAG DOERAKCLUBDAG MAART 2011

Sfeerverslag voorjaarsvergadering 2011

Plaats: Zalencentrum De Brink

Datum: 20 maart 2011

Ter kennismaking: Titia en Sake Dirk Vellenga, wonend te Heerenveen en meer dan een halve eeuw maatjes voor het leven (wauw!).

Sinds het begin van dit jaar zijn we donateur van de Doerakclub. We zijn weliswaar op dit moment nog niet in het bezit van een Doerak. Dat verklaart onze donateurstatus. Wel zitten we in de wachtkamer voor een lidmaatschap. Echter, ons huidige schip verhindert dat om praktische redenen. We hebben nu een Linssenvlet van 10,5 meter, voorheen St. Jozefvlet geheten. We hebben meer dan 20 jaar van dit schip genoten en het grotendeels zelf onderhouden; juist dit laatste gaat steeds meer bezwaren opleveren. Vandaar dat we hebben besloten het schip van de hand te doen. Geloof me, het doet pijn. Stoppen met varen? Geenszins, maar wel op beperkte schaal zoals kortere tochten en wat dichterbij huis. "Hoe kom je bij een Doerak", wordt ons wel eens gevraagd, "als je luxe en comfort gewend bent?" Ons antwoord: "Back to basic is ook een nieuwe uitdaging".

Een Doerak is relatief ruim met een laag vrijboord en zeer stabiel. Heerlijk, daar wij zelf steeds meer instabiel worden. Hij is ontworpen voor creatieve mensen die er "hun Doerak" van kunnen maken. Ik trek weleens parallellen met de vroegere Citroën 2CV, beter bekend als Lelijk Eendje, ook uit de jaren zestig. Eigenschappen als ruim en praktisch met basale oplossingen. De Eend werd en wordt gekoesterd, ook al werden de inzittenden in de winter blauw van de kou. Zover kan de liefde gaan,

maar 's zomers - het open dak teruggeslagen - kon meteen de strijkplank van oma worden vervoerd. Veel Nederlanders houden van "doe maar gewoon, dan doe je gek genoeg". In de loop der jaren heb ik al heel wat wederwaardigheden van de Doerak verzameld. Ja, zolang duurt ook deze liefde reeds. We zijn er inmiddels uit: het wordt een 780 OK, zonder broodtrommel voorop, zeg maar vanaf 1975. Aangezien de markt niet erg meewerkt kan het Doerak-gebeuren nog wel even op zich laten wachten. De krakelingenleeftijd heeft zich reeds aangediend, dus hebben we enige haast. Old soldiers never die, van old sailors is ons dat niet bekend, vandaar.

Dat deden we ook op de 20ste maart van dit jaar, richting Oldenbroek rijdend om aldaar op de hoogte gebracht te worden over het reilen en zeilen van onze vereniging. Toen wij rond het middaguur de ruime zaal betraden waren hier slechts enkele personen aanwezig. Toen wij voorzichtig informeerden naar de te verwachten opkomst bleek een groot deel van de reeds aanwezigen zich te goed te doen aan de lunch in een aangrenzend vertrek. Aldus gerustgesteld wachtten wij de verdere ontwikkelingen af. Op een gegeven moment werd het voorgestoelte bezet door een groepje mensen die duidelijk het bestuur vormden. Zij hebben verantwoording afgelegd over hun handelen, waarbij bij het financiële gedeelte opviel dat er sprake was van hele mooie getallen. Een fraai eigen vermogen completeerde deze informatie. Een voorstel om de contributie op hetzelfde beperkte peil te houden werd door geen van de aanwezigen bezwaarlijk gevonden. Wij mogen trots zijn op onze bestuurders die naast hun hobby Doerakken (is een werkwoord naar het schijnt) tijd vinden om met grote inzet dit werk te

doen plaatsvinden. Driewerf bravo. Een onbezoldigd bestuurder is een schaars verschijnsel geworden. Was het vroeger in mijn beleving een job die ruimschoots gehonoreerd werd door de eer die je ten deel viel, tegenwoordig is het: geen tijd, geen tijd.

Een ander bemoedigend aspect is de gestage toename van het ledenbestand. Aangezien de bouw van nieuwe schepen marginaal is, moet er nog een levendige handel onder Doerakbezitters plaatsvinden. De club is springlevend en lijdt geenszins aan bloedarmoede. Alle reden voor een goede sfeer. Wat filosoferend over de naam Doerak, welke Baron van Wassenaar destijds in vervoering heeft gebracht als naam voor zijn geesteskind, deed dit mij terugdenken aan de tijd waarin ik een peuter was en mijn moeder mij "haar kleine doerak" noemde. Door dat woordje kleine was hier sprake van een milde vorm. Om het scherp te kunnen duiden besloot ik Van Dale te raadplegen. Hij maakte onmiddellijk kortemetten met mijn kinderlijke onschuld. Zijn verklaring luidt: Doerak is van oorsprong een Russisch woord en betekent, schrik niet, schoft of loeder. Kortom, een rotvent. Ik verzeker jullie, mijn moeder heeft dit nooit geweten en de baron heeft zich er ook niet in verdiept, lijkt mij. Het eerder genoemde werkwoord Doerakken komt nu wel in een geheel ander licht te staan. Wij weten intussen dat deze groep mensen hier bijeen, geen reünie is van ex-bajesklanten, maar van levensgenieters die via hun bootjes een band hebben opgebouwd. Dit kwam ook tot uitdrukking dat zij die door de dood niet meer onder ons zijn, niet werden vergeten. Wij hebben ook de vaartocht van Jacob van Vlieland met zijn Doerak meebeleefd. Het meest indrukwekkende daarin is voor ons de wilskracht en de levensdrang. Wij wensen hem alle goeds toe.

Als ik dit alles neerschrijf loeit de wind om ons huis en slaat de regen tegen de ramen en dat alles in augustus. Het meezingertje van Gerard Cox uit de jaren zeventig speelt weer door mijn hoofd: 't is weer voorbij die mooie zomer, die zomer, die zowat begon in mei. Helaas, een vervroegde herfst lijkt ons deel te worden. Wij hopen elkaar weer te zien in november.

*Heerenveen, augustus 2011
Sake Dirk Vellenga*

WALVIS(V)AARDIGHEDEN

We hebben een nogal turbulent seizoen gehad. In de wintermaanden hebben we wel "wilde" vaarplannen gemaakt maar eerst moet de "Walvis" nog even onderhanden worden genomen. Het wachten is op mooi weer maar zo vroeg in het voorjaar hebben we het mooie weer nog niet verwacht. Omdat wij ook paarden hebben gaat onze jaarlijkse hooiwinning altijd voor en dus wordt er eerst gehooid. De opbrengst is maar matig en toen was ook het mooie weer op, bleeklater.... Vol goede moed hebben we de Walvis volgestort met alles wat wij denken nodig te hebben in het zomerseizoen.

Maar die lelijke plekken op het voordek beginnen ons te hinderen... Het zijn maar een paar kleine plekjes dus die gaan we wel even wegwerken. Op het Doerakforum hebben we informatie gevraagd en gekregen hoe te handelen. Het los steken van de losse stukjes verf en plamuur leek een klein klusje maar al snel bleek dat de kleine plekjes wel heel groot begonnen te worden en werd het dus een hele grote klus... Hele lappen plamuur kwamen los en zo veranderde ons voordek in een klein maanlandschap. En ineens zie je overal van die plekjes zitten: op het

gangboord, op het kajuitdak, achter, boven het zwemplateau... We werden ingehaald door het weer: er was regen op komst en dus moesten we noodgedwongen stoppen met ons werk. De weersverwachting werd nauwlettend in de gaten gehouden, de buienradar werd dagelijks geraadpleegd maar helaas, we zijn zelfs een keer tevergeefs naar Akkrum afgereisd omdat er mooi weer was voorspeld maar in Akkrum hielden ze er een ander weerbericht op na: we kwamen in een enorme onweersbui terecht.

Zo goed en zo kwaad als het ging hebben we tussen de buien door, de gaten geplamuurd en ik moet zeggen, het zag er best strak uit.

We waren bijna klaar toen onze scheepshond Djowie vond dat er een inspectierondje over de boot gemaakt moest worden. Dat doet hij wel vaker maar deze keer kwam het erg ongelegen. Zijn pootafdrukken in de nog niet uitgeharde plamuur ontlokte bij ons enige krachttermen en Djowie maakte dat hij weer in de kuip kwam. Goed, we konden overnieuw beginnen en ik ben tijdens bezig geweest om de plamuur van zijn behaarde voetjes en tussen zijn tenen weg te krijgen.

Steeds als er een mooie dag was én er was tijd voor, gingen we naar de boot om onze schilderklus stapje voor stapje te vervolmaken, de voorgeschreven overschildertijd van 24 uur maakte echter, dat we steeds maar één laagje per dag konden aanbrengen. Inmiddels hebben we de plekken in meerdere lagen jachtlak zitten maar het is ons nog steeds niet gelukt om af te lakken. Ik ben bang dat het er dit jaar ook niet meer van zal komen.

En dan... weer een van die zeldzame mooie dagen. Nou zal het er toch een keer van komen, ik wil varen! Onze kinderen en kleinkind willen graag mee en dus gaat het hele gezelschap aan boord van een enigszins gehavende Walvis om te genieten van het Sneekermeer en omstreken.

't Is prachtig weer, we genieten volop en we varen een rondje Langweer, ongeveer 4 uur varen. Onze kleindochter van 8 maanden, slaapt op kussens op de vloer in de kajuit. Het sonore motorgeluid maakt haar niet wakker en het is heerlijk toeven op het water.

We zijn op de terugweg en zijn net onder de brug van Heerenzijl doorgevaren, als plotseling de motortemperatuur razendsnel oploopt.... Nico trekt onmiddellijk aan de stopknop en de motor valt stil. Ik zie aan de zijkant van de boot ineens rook! Daar liggen we dan, te dobberen op de Terkaplester Poelen met een voor mijn gevoel in brand staande boot, paniek dus. Onze kleindochter wordt op mijn bevel direct uit de kajuit gehaald. Nico maakt echter koelbloedig het motorluik open en gaat op onderzoek uit. Ook daar komt de stoom uit want de rook bleek "gewoon" stoom te zijn,

de motor was aan de kook geraakt. Ik zit echter al klaar om met mijn kroost overboord te springen... Na deze niet geplande brandoefening (wel héél leerzaam) keert bij mij de rust terug en Nico inspecteert de motor: alle koelvloeistof ligt naast de motor, het is een enorme puinhoop in de bilge. Honderd vragen borrelen op : hoe is dat mogelijk en tja, hoe komen we nu thuis? En: hoe komt de motor aan de kook? We houden toch altijd goed de toerenteller in de gaten en we varen eigenlijk nooit boven de 2000 toeren...

We besluiten om eerst voor anker te gaan. Nico gooit het vooranker overboord en de ankerbol wordt in het mastje gehesen, zo geven we te kennen dat we stilliggen. Ik kook snel het avondeten en tijdens de maaltijd bespreken we wat we gaan doen.

De jachthaven wordt gebeld maar men is daar zo druk dat zij ons niet direct kunnen helpen. Zij adviseren ons om een sleep te vinden, die ons naar de haven kan brengen. Het is echter zondagavond rond 19.00 uur en in de wijde omtrek is geen schip meer te bekennen. Echter, we hebben wel onze rubberboot "Guppy" in de davits hangen, weliswaar met een 4 PK motortje maar goed, beter iets dan niets. Nico krijgt het briljante idee om ons niet te slepen maar te laten duwen door Guppy, zoals men vroeger ook een duwertje inzette. Guppy wordt te water gelaten en de motor - die dit jaar nog niet gelopen heeft- wordt in stelling gebracht. De motor doet het na enig aandringen en Nico maakt Guppy aan de Walvis vast. De "neus" op het zwemplateau met aan weerszijden een touw aan de bolders. De oudste zoon gaat in onze "duwboot" en zal ons voortstuwen, de andere zoon houdt de wacht bij het zwemplateau om in de gaten te houden dat Guppy recht achter de Walvis blijft. Het anker wordt opgetrokken en we proberen een stukje te varen. Het gaat onverwacht geweldig goed: met een gangetje van ruim 5 km. per uur wordt de Walvis voortgeduwd, tot grote hilariteit van kapitein en bemanning. De Terkaplester Poelen zijn inmiddels veranderd in een strak, spiegelend meer en er staat bijna geen wind, wat een geluk! Met meer wind was deze bergingsoperatie van de Walvis een stuk moeilijker geworden.

En dan de verbaasde gezichten van mensen die aan de kant liggen en onze reddingsboot en Doerak voorbij zien komen...Doordat we geduwd worden is de Walvis heel goed bestuurbaar. We testen nog even hoe lang het duurt om zonder voortstuwing stil te komen liggen (niet geheel onbelangrijk bij het aanleggen, we kunnen immers niet "remmen") en zonder problemen meren we na een goed uur varen aan op onze ligplaats, we zijn weer veilig thuis"! Onze "wilde" vaarplannen zijn voor dit jaar helaas gestrand...

Marieke Hensen (wordt vervolgd...)

ONZE EERSTE EN LAATSTE DOERAK PINKSTERTOCHT

Nou daar gaan we dan op Zaterdag 4 Juni vanuit onze thuishaven Woubrugge. Onze 1050 AK vol met dieselolie en voldoende proviand voor de komende dagen. We nemen afscheid van onze vrienden in onze thuishaven waar we niet meer terug zullen komen.

Het is mooi zonnig weer maar het waait behoorlijk en onze eerste dag brengt ons naar Weesp. Als we daar laat in de middag aankomen zijn de terrassen aan de havenkant overvol en het ziet er overall heel gezellig uit. Wij kiezen er voor om toch op onze boot een beetje bij te komen en daar een glaasje te drinken. Daar krijgen we achteraf spijt van want de volgende dag is het gedaan met het mooie weer en is Weesp totaal uigestorven. **Zondag** blijven we dan maar op onze boot want het waait te hard om onze vaartocht voort te zetten.

Maandag vertrekken we dan toch via Muiden naar Almere haven. Nooit geweest, maar wij treffen een verrassend mooie haven aan waar we op dat moment bijna de enige zijn. Bij de sluis ervaren we het enorme verval van 5,2 meter om de polder in te kunnen varen. Bij de sluis treffen we ook nog een kunstwerk aan van een man met de kop in de grond en een boom vol met gezichten.

We blijven er een paar dagen liggen om ook nog de 65e verjaardag van de schipper te vieren. Onze kinderen en kleinkinderen verrassen ons met een bezoek uit Rotterdam en we maken er een gezellige boel van.

Woensdag gaan we op weg naar onze Amersfoortse Doerakvrienden Paul en Miny die in Nulde liggen. We bewonderen hun afgelopen jaar totaal gerenoveerde Doerak en kunnen een lichte vorm van een jaloers gevoel maar net onderdrukken. Na het nodige zeer aangename gebabbel komt een unieke fles Swing van Jonnie Walker op tafel. Daarna wordt het dikke pret en is het gezellig tot ver na het avondeten.

Dan begint de volgende dag onze tocht naar Elburg. Paul en Miny moeten helaas eerst nog naar een begrafenis dus varen wij alleen richting Elburg. De randmeren is niet ons favoriete vaarwater maar gelukkig is het zonnig en mooi weer. Om een uur of twee komen we aan in de havenkom en worden warm onthaald door de al aanwezige Doerakkers. Wij kunnen aanleggen aan de Marak van Harry en Yvonne. We kruipen met z'n allen op de havenkant bij elkaar. Zo maken we kennis met de mensen die wij nog niet kennen en kletsen gezellig en drinken een neut tot we toch wel een beetje koud krijgen en gaan om een uur of 6 terug aan boord.

Vrijdag 10 juni. Mijn Jenny is vandaag jarig. Tijdens de koffie als inmiddels de laatste van de 15 Doerakken ook binnen zijn, trakteert zij en wordt er gezongen; het is al snel een gezellige boel.

Om half twee is het verzamelen voor een rondwandeling door Elburg onder leiding van twee professionele gidsen. Wij mannen hebben het geluk dat wij Miny en Ingeborg als gids hebben. Zo leren wij Elburg beter kennen en genieten van alle bezienswaardigheden. Bij de hoefsmid kopen we nog even een vreugdewipper die ons later zeker van pas zal komen. Na terugkomst lekker weer borrelen en gezellig kletsen op de kade; het is heerlijk weer. Om een uur of zes naar de chinees voor een prima verzorgd buffet. Biertje en wijntje er bij, beregezellig.

Zaterdag 11 juni op weg naar het eiland De Zegge bij Zeewolde. Een leuke tocht met 15 Doerakken, Harry met vlag stoer voorop en 14 Doerakken er achteraan. Jammer dat we weinig bekijks hebben. Aangekomen bij het eiland blijkt het een heel eiland bijna alleen voor ons Doerakkers te zijn. Om twee uur verzamelen wij voor een sportieve verrassing. We worden in groepen van zes ingedeeld en er ontstaat een spannende strijd op alle onderdelen. Het spel Kube is voor velen nieuw en heeft dus de nodige uitleg nodig, maar uiteindelijk ontstaat een spannend gevecht om de punten. Om een uur of 4 weer borrelen en daarna een perfect verzorgd koud buffet waarvoor Harry even naar de keurslager aan wal moest. Na het 'persoonlijk' kwartetspel waardoor we iedereen nog beter leerden kennen werd het tijd voor het kampvuur met borrel en werd er gezongen met als voorzanger onze Guus van het Waterhuske. Het werd weer laat, maar heeeeeeel erg gezellig. De organisatie is nog lang bezig geweest om alles weer netjes op orde te krijgen.

Zondag 12 juni gaan we op weg naar Amersfoort Harry weer voorop met de Doerakvlag in top. Om een uur of 10 komen we met z'n allen aan bij de sluis van Nijkerk. Een beetje proppen, maar we kunnen er allemaal in. Na ongeveer 5 uur varen komen we in Amersfoort aan. Een mooie haven praktisch midden in de stad met goede voorzieningen. Ondanks de reservering van de plaatsen weigert een 'eikel' met een grote boot om plaats te maken zodat een paar Doerakken wat verder weg liggen. Om een uur of vier is er een rondvaart door de grachten van Amersfoort; een leuke beleving met een prettige gids en dat levert weer de nodige informatie op en leuke plaatjes.

Voor het avondeten is er een barbecue op een ludieke locatie 'Zandvoort aan de Eem'. Gelukkig niet te ver lopen van de boot zodat we na het eten met een kleine wandeling om een uur of negen weer terug op onze boot aankomen en het verder die avond rustig aan doen.

Maandag 13 juni. Het einde nadert. We drinken met z'n allen nog koffie op de kade en door de organisatie worden op ludieke en vrolijke wijze de prijswinnaars bekend gemaakt:
1e prijs Nancy als beste stuurvrouw
2e prijs Guus als beste voorzanger
3e prijs Chris en Jenny vanwege hun laatste tocht (boot wordt verkocht).

Daarna zijn er nog lovende woorden en bedankjes voor de organisatie:
Paul en Miny
Harry en Yvonne
Robert en Ingeborg.
Allen hulde en bedankt voor de prima organisatie en alle verwennerij.

Zes boten vertrekken tegen elf uur, de rest blijft nog omdat er behoorlijk veel wind staat.
In Amersfoort is het zomerfestival dus daar genieten we deze dag nog even van.

Dinsdag 14 juni. Dit is de dag dat de rest afscheid neemt en alle Doerakken Amersfoort verlaten. Nadat we door de brug zijn horen we over de marifoon dat er een probleem is met een Doerak. Het blijkt de Blauwe Lotus te zijn. Het nieuwste Doerakschip in ons midden heeft een verbrande startmotor en moet achterblijven onder toezicht van Paul en Guus. Omdat Robert en Ingeborg in Amersfoort wonen is het herstel van de motor in de eigen woonplaats op te lossen.

Aangekomen op de randmeren zetten wij de vaart er in omdat we die dag nog een eind willen varen. Van Harry mochten wij op zijn ligplaats in Biddinghuizen liggen, waar Jenny bij het vastleggen van onze boot nog van de steiger in het water valt. Een blijvende herinnering aan deze plek van Harry.

Na onze pinkstertocht hebben wij nog een aantal dagen een bezoek gebracht aan Zwolle, de geboortestad van Jenny. We kunnen midden in de stad liggen en zijn allebei zeer blij verrast door de enorm leuke en mooie plaats die wij nog niet eerder bezochten.

Voor ons een geweldig leuke afsluiting.
Onze boot ligt nu bij Pro-Aqua. Jammer, jammer maar we hebben een geweldig leuke pinkstertocht gehad.
Alle deelnemers enorm bedankt voor zoveel gezelligheid.

*Chris en Jenny de Boer
Doerak 1050 AK 'Noordenwind'
Rotterdam
deboerc@xs4all.nl*

COVER FOTO WEDSTRIJD

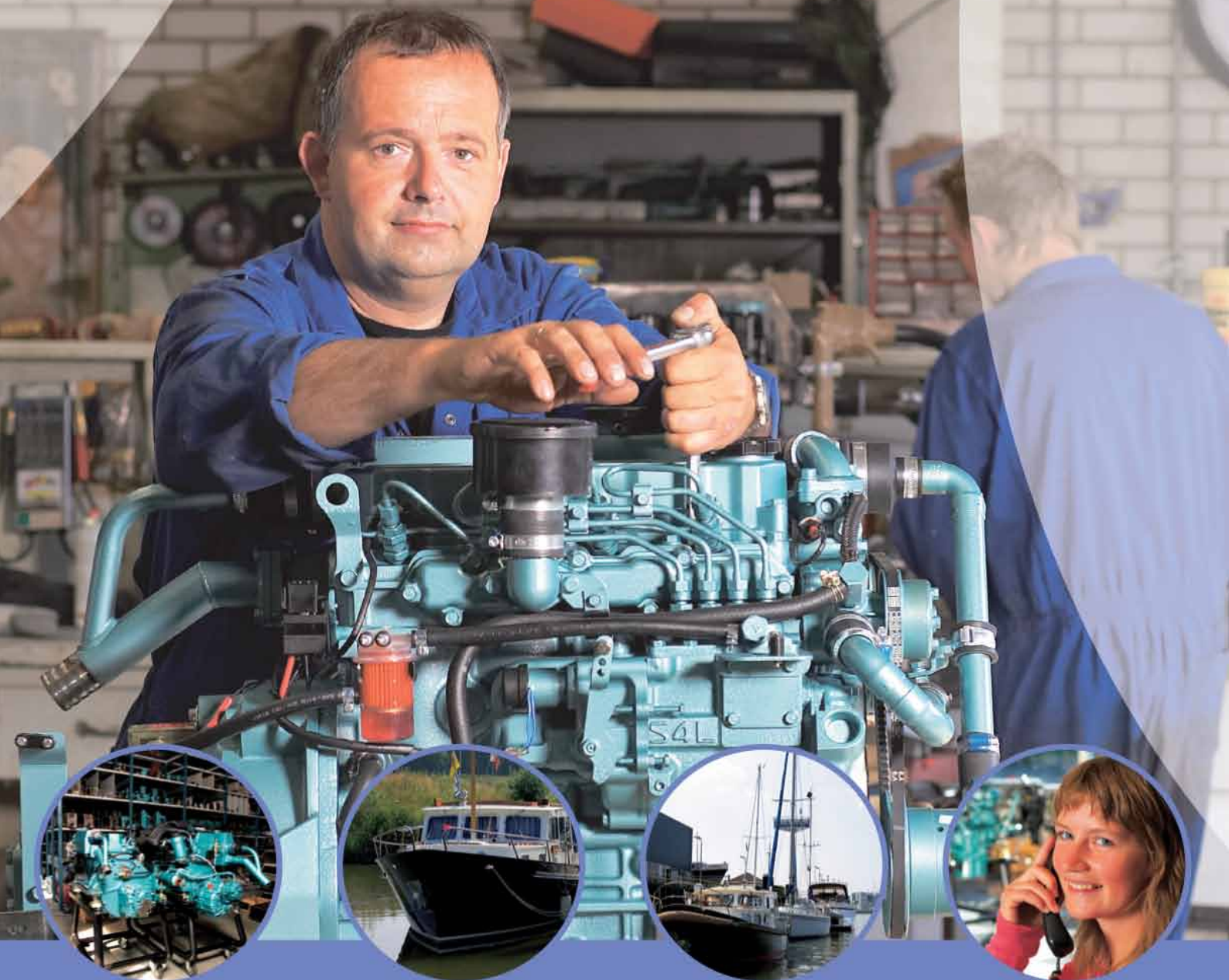
Op onze fotowedstrijd voor dit november nummer kregen we niet zo erg veel foto's binnen. Natte vingers, deze zomer. Toch hebben we nog een prachtfoto kunnen selecteren voor onze voorpagina: die van Greet Bakker, die hiermee de "eeuwige roem" verwerft.

Voor de editie maart 2012 zoeken we naar een foto met de titel: "Zomerpret".

Er moet er natuurlijk ook wel een Doerak op staan....

Uw redactie.

Drinkwaard M o t o r e n

Vrijheid zonder motorzorgen

INVENTARISEREN ● CALCULEREN ● INSTALLEREN ● TESTEN ● VAREN

Drinkwaard Motoren B.V.
Baanhoek 152
3361 GN Sliedrecht

T 0184-412332
F 0184-499925
I www.drinkwaard.com

ZOMERTOCHT IDSKENHUIZEN 29-7 T/M 7-8 2011

Tijdens de najaarsvergadering 2010 hoorden we van de zomertocht naar Idskenhuzen. Waar het lag wisten we niet, maar het klonk wel erg Fries. We waren meteen enthousiast. We werden in de aanloop naar de vakantie voortdurend geïnformeerd door Nicolette Bremerkamp (onze organisator met hulp van Wike en Bart van Wensveen) en het programma werd ook steeds uitgebreider.

Vrijdag 29/7 (Idskenhuzen)

Rond 14.00 uur verzamelt onze groep met zeven schepen (Nicolette Bremerkamp met de Buffel, Joke en Jeroen Dekker met Schollevaer, Ben Dijkhuizen met Cassiopeia, Peter en Elvira Happel met Jumbootje, Henk en Lydia Kegge met Omega, Willem en Simone Tenge met SIWI-3 en Wike en Bart van Wensveen met Heer Bommel) in Idskenhuzen. Via de Koeforde en Teroele hebben we het toch gevonden. Nummer acht, de Waterman van Han en Erna Sikkes, ligt met pech aan de dynamo nog in Blokzijl. Han en Erna hebben besloten na reparatie meteen naar Sneek te varen. Na de (hernieuwde) kennismaking hebben we nog een uurtje vrij tot de BBQ. Nicolette heeft een huisje in Idskenhuzen en ze

zet dat vanavond zeer gastvrij voor ons open. De voorspelde regen blijft enige tijd uit. We zitten onder een inderhaast aangeschafte partytent en een enorme parasol knus bij elkaar. Het vlees wordt vakkundig voor ons gegrild en de wijn houdt ons warm. In de haven wordt de Nederlandse vlag gestreken en wappert de Doerakvlag fier. Het weer omwisselen van de vlag geeft meer problemen: de hele mast moet naar beneden maar de mannen zorgen er voor dat dit vóór de haan zal kraaien in orde zal komen. En ze hebben hun belofte gehouden!

Zaterdag 30/7 (Idskenhuzen – Joure - Idskenhuzen)

We drinken gezamenlijk koffie. De tocht krijgt als thema "hulpvaardigheid" mee van Nicolette. Het "Handyteam" heeft zijn waarde al bewezen met de vlaggenmast en Elvira en Simone zetten 's ochtends de koffie.

Op naar de ballonfeesten in Joure. Met de Heer Bommel varen we er naar toe. Sommigen gaan eerst nog Joure in, aardig plaatsje, anderen gaan meteen naar het feestterrein. Er is een voorprogramma met Shantykoor de Warringers uit Joure, waar we van hebben genoten. Wat een plezier stralen die mannen uit. Het is tamelijk bewolkt en er moet gewacht worden tot de wind wat minder is. Maar we vervelen ons niet; er is zo veel te zien. De ballonnen liggen in de breedte van het veld en wij kijken daar zo naar binnen als ze worden

volgeblazen met lucht. Zodra de lucht wordt verwarmd door de branders ontvouwen de ballonnen zich verder en zie je pas hoe groot ze zijn. Zeer veel verschillende vormen. Zo'n 35 stuks worden opgelaten. Door de late start kunnen we niet blijven tot het fakkelen en het vuurwerk. We moeten om 22.00 uur de box in de haven van Joure weer verlaten en in het donker onze weg terug over de Langweerder Wielen en het Prinses Margrietkanaal vinden. De vaarkaart op de laptop doet goede dienst. Onze dank voor de zeer gastvrije ontvangst van de Heer Bommel. We hebben allen genoten van deze avond.

Zondag 31/7 (Idskenhuizen – Sneek)

Begint bewolkt, later wat zon, gezamenlijk koffie, vertrek 10.40 uur naar Sneek, via PRM-kanaal, Langweerder Wielen, Jouster Schutsluis (open) en de (voor de meeste van ons onbekende) Woudsbroekervaart. Schitterende vaartocht. Op het Sneekermeer maken we vast aan eilandje van de Marrekrite (ja, we hebben een vlaggetje). Drie boten varen door naar Terherne om het Kameleonmuseum te bekijken; er wordt daar ook nog een rondvaart gemaakt. Via de marifoon houden we contact en bij de Houkesloot varen we gezamenlijk 't Ges op. Zeer gastvrije ontvangst bij HolidayBoatin. Han en Erna van de Waterman staan al op ons te wachten. We strijken neer op het terras en de hapjes en glaasjes gaan rond. Goed weer om buiten te eten, dus laten we voor een bescheiden bedrag de Chinees komen. We kunnen zelfs nog buiten koffie drinken. Water, stroom, douche, we mogen alles vrij gebruiken en hoeven geen liggeld af te rekenen. Wat een gastvrijheid!

Maandag 1/8 (Sneek – Bolsward – Makkum)

Begint stralend met zon en windje 2. Tegen half 10 vertrekken we en varen met open kappen via Houkesloot, Geeuw en Bolswarder Zijlvaart een prettige tocht naar Bolsward. Daar vinden

we allemaal een plek langs de wallenkant op een steenworp afstand van de Sonnemafabriek. Hier krijgen we eerst een kop koffie met wat lekkers van een aardige dame, zien een film over het ontstaan van Beerenburg en vervolgens kunnen we het productieproces vanaf een balustrade volgen. De alcohol 96% wordt aangeleverd en opgeslagen in zwaar beveiligde tanks, daarna versneden tot 30%. In andere tanks trekt die alcohol op een dikke laag van honderden (meest geheime) kruiden 48 uur; vervolgens filteren, rusten, bottelen en klaar is de Beerenburg. En dat alles op een relatief kleine oppervlakte. De receptuur is nooit veranderd. Na deze rondleiding mogen we proeven. De kinderen in onze groep worden natuurlijk getrakteerd op een frisdrank, laat dat wel duidelijk zijn! Er wordt stevig ingeslagen in de winkel. Vervolgens varen we door naar Makkum. Je moet op deze route wel een potje kleingeld bij de hand hebben staan. Daar staat tegenover dat de bruggen zeer vlot bediend worden. We varen door de sluis naar de Buitenhaven. De haven is tot onze verbazing nauwelijks bezet. Tijdens de Doerakborrel doen we ons tegoed aan o.a. hapjes die gemaakt zijn met de "restjes" van gisteren. Heerlijk gevulde wraps en kip in satésaus, al weer een avondmaal. We zitten ongeneerd te genieten op onze stoeltjes op de buitensteiger en hebben een bemoedigend woord voor alle passanten die langs komen. Vooral de jongelui van de "bruine vloot" die langskomen met kratjes bier krijgen veel hoeraatjes. Makkum is een lief stadje, een bezoekje waard voor de avondwandeling. En.... bij terugkomst blijkt de haven vol te liggen met grote zeiljachten en bruine schepen. De ondergaande zon zorgt voor sfeervol verlichte masten en lijnen.

Dinsdag 2/8 (Makkum – Workum – Hindeloopen)

Brengt ons weer stralende zon en windje 2. We hebben vrij tot 11.00 uur om eventueel de aardewerkfabriek van Tichelaar te bezoeken. We gaan de grote plas op want met een windje 2 is dat natuurlijk prima te doen. We zijn in een juichstemming tot om 11.40 uur Nicolette over de marifoon aankondigt dat haar Buffeltje een koelwaterprobleem heeft. De motor moet uit. Onmiddellijk wordt ze aangepikt en schieten technuten te hulp, maar uiteindelijk blijkt dat de hulp van de Botenwacht ingeroepen moet worden. De Buffel krijgt een sleep van Jumbootje en zo varen we rustig door naar 't Soal – de lange vaart naar Workum. Om 14.00 uur is het al druk in Workum; maar met enig passen en meten liggen we allemaal. Buffel moet wachten op de monteur en iedereen is nu voor onbepaalde

lees verder op pag. 21

tijd vrij. Erna en ik stappen op de vouwfiets en bezoeken het Jopie Huisman Museum. Dat stond al lang op mijn lijstje en we zijn blij het gezien te hebben. Ik heb echt met open mond aan de zijkant van schilderijen gekeken of er niet een dikke laag verf op het doek zat om dat reliëf te maken. De man heeft geen gemakkelijk leven gehad, ziekte scheiding, armoede. Hij heeft bewust nóóit een werk verkocht, maar wel zelf het initiatief tot dit museum genomen en het ook nog zelf kunnen openen. Aan de overkant van de straat is een tentoonstelling van alleen landschappen van hem, georganiseerd door de familie. De musea werken niet samen! Workum is zeker de moeite waard om een paar dagen te bezoeken, maar er zijn al boxen gereserveerd in Hindeloopen en gelukkig is de Buffel gerepareerd en varen we rond 19.00 uur weer uit. Het IJsselmeer is nu bijna verlaten en de zee lijkt olie. Het is nog warm en we genieten van de verstilde sfeer op dit grote water. Na wat zoeken naar de juiste plaats maken we een uurtje later vast in gigantisch grote boxen van Jachthaven Oosterstrand. Wat hebben we geboft met dit prachtige weer op het IJsselmeer. Vanavond hebben we nog een filmavond op het programma staan. De havenmeester heeft ons de bibliotheek ter beschikking gesteld met gebruik van de beamer en groot scherm. Wim Tenge heeft van de Doeraktocht van vorig jaar naar Anseremme een dvd gemaakt, die we allemaal met plezier hebben bekeken. Helaas kwam door tijdgebrek de film "De hel van '63" te vervallen. We zijn allemaal vol van de lange dag en de vele indrukken.

Woensdag 3/8 (Hindeloopen – Stavoren – Warns)

Na de uitbundige zon van gisteren valt de motregen van vandaag wat tegen. Later zal het gelukkig weer opklaren. We verzamelen om 10.00 uur bij het schaatsmuseum voor een rondwandeling met een aardige "Hielper Vrouw",

die ons uitgebreid vertelt over Hindeloopen. Zo is het Hindeloops niet verwant aan de Friese taal. Het is ook bijna een schiereiland en door die ligging had het geen contacten met Friesland, maar met Amsterdam en de Scandinavische landen. In de bloeitijd woonden hier 2.300 mensen - nu 750. We horen o.a. het trieste verhaal van Ame (oma) Gijssen, die jammerlijk verdrong en het verhaal van een hond die zijn baas redde van de verdrinkingsdood en als dank een plekje in huis kreeg en zelfs een eigen gevelsteen. We bewonderen vele "Likhuisen" aan de waterkant en via Sluishuis en Grote Kerk komen we weer aan bij het schaatsmuseum. Daar drinken we koffie op het terras en bezoeken het prachtige pand met het schaatsmuseum. Je kunt het zo gek niet bedenken of het ligt er. Werkplaatsen met materialen, een winterlandschap met klederdracht. We zien zelfs de stempelkaart van W.A. van Buren van de Elfstedentocht van 26-2-1986. Daarna krijgen we een overheerlijke lunch aangeboden en gesterkt lopen we door de plensregen terug naar onze boten. Vertrek om 14.00 uur uit Hindeloopen en na een uurtje varen met nauwelijks wind en inmiddels regenvrij sluiten we aan in de rij voor de sluis van Stavoren. Dat gaat prima via de geleidebalken. Hier geen voorkruipers. In Stavoren was een overnachting gepland, maar de havenmeester kon of wilde dat niet regelen en dus varen we over het Johan Frisokanaal naar Warns. Na de sluis wordt wel geprobeerd in Stavoren een plekje te krijgen om te fourageren, maar het ligt hier overvol. Alleen Jumbootje bemachtigt een plekje en Elvira wordt via de marifoon overstelpt met boodschappenlijstjes (o.a. voor de BBQ van morgen), die ze allemaal keurig afwerkt. De groep vaart door naar Jachthaven De Vrijheid te Warns. Hier heeft Wike wel schitterende plaatsen kunnen regelen aan het grasveld. De honden ook weer blij. Voor wie zin heeft is er nog tijd genoeg om lopend of per fiets naar Warns te gaan. De havenmeester regelt een mooi tarief incl. water, stroom en douche. Lianne en Maarten van Wensveen komen 's avonds aan boord van Heer Bommel. Zij varen de komende dagen mee. We beseffen allen dat we enorm veel geluk hebben gehad de afgelopen dagen op het IJsselmeer. We hebben precies de 2 dagen met weinig wind getroffen!

Donderdag 4/8 (Warns – eiland FL 18 in Grote Gaastmeer)

Hoera, de zon schijnt. Al snel warm, maar de wind fluit door het want. We spreken af om 12.30 uur te vertrekken zodat er nog mensen naar Stavoren kunnen fietsen. Daarna varen we het Johan Frisokanaal verder, over de Morra en de Fluessen. Hier is de sterke wind nog meer voelbaar. Druk op

het water, veel zeilboten. We varen bb uit bij het Gaastmeer naar het Grote Gaastmeer. Nicolette weet hier een leuke plek om te BBQen. We hebben nog geluk ook. Alles ligt vol en net de plekken die wij zoeken – zodat de wind van de boten af staat – zijn nog vrij. De Waterman ligt even aan de overkant, maar als er een sloepje vertrekt kan zij die plaats innemen. Partytime! Waar wij zitten is het eiland droog en de honden kunnen heerlijk ravotten hier. Lianne heeft van huis heerlijke hapjes meegenomen. Wijn en biertapje maken alles compleet. De kinderen hebben een leuk spel bedacht, waarbij we allemaal een cadeautje kregen en een bakje voor de fruitsalade! We maken een grote kring rond de vuren. Het Handyteam kan weer lekker fikkie stoken! Al snel begint het heerlijk te ruiken.

Wike en Nicolette hadden stokbrood, salades en fruit meegenomen als gezonde aanvulling op al dat vlees. Die meiden hebben wat afgesleept om het voor ons gezellig te maken.

De lucht is inmiddels dichtgetrokken, zoals was voorspeld; maar gelukkig wachten de hemelshuizen met openen tot het laatste stukje vlees is verorberd. Wij, echte Doerakkers, laten ons niet van dit eiland slaan door een paar druppels regen. Er zijn genoeg parasollen en paraplu's om ons onder te verschuilen en singing in the rain, terwijl er nog wat marshmallows worden geroosterd is ook knus. Onze oude BBQ wordt gevuld met openhaardhout; de vlammen laaien hoog op. Op enig moment vinden de vrouwen het genoeg en vormen aan boord van de Heer Bommel een vrouwenboot. De mannen houden het langer vol. De regen houdt de hele nacht aan en de harde wind doet de boten deinen.

Vrijdag 5/8 (eiland Grote Gaastmeer – Sloten)

Zon, harde wind, jagende wolken, echt Friesland. Bart heeft alle BBQ's al schoongemaakt. We ruimen de kooltjes op, zetten de parasols te drogen en kijken het eiland na op eventueel

achtergebleven rommel. We zetten koffie en drinken wederom gezamenlijk in de kring een bakkie. Vertrek om 11.25 uur van dit heerlijke eiland richting Sloten via Fluessen, Heegermeer en de Woudsender Rakken. Door Woudsend is het filevaren, ook vanwege de brug welke steeds maar even open gaat. Op het Slotermeer wachten we tot iedereen weer aangehaakt is voor het laatste stukje naar Sloten. Ook hier is het Wike gelukt een stuk langs de wal voor ons te reserveren. Er is wat landjepik gedaan, maar het lukt toch wel om goed te liggen. De Skomkop van Meindert en Katie en

hun twee kleine kinderen ligt hier al. Zij hebben er al een tocht door Friesland opzitten en ze zullen vanaf nu met ons meevaren. Er is nog tijd genoeg om Sloten te bezoeken en tijdens die wandeling besluit een grote groep dat het weer tijd wordt om buiten de deur te eten. Op de terrassen kunnen we nergens reserveren, maar binnen slagen we bij restaurant 't Bolwerk. We krijgen er geen spijt van. Alles is overheerlijk en vooral de mosselen vinden gretig aftrek. Terug bij de boten sluiten we de dag nog gezellig af met een afzakkertje. Dat wordt weer een "streng regime" na de vakantie!

Zaterdag 6/8 (Sloten – Heeg - Idskenhuzen)

Bewolkt met zonnige vooruitzichten. Vertrek om 12.25. Via Sloter- en Heegermeer naar Heeg. Hier is echte topdrukte. We varen het laatste stukje ieder voor zich want je moet oren en ogen van voren en achteren hebben. Ook in Heeg is niets te merken van recessie. Alle terrassen zitten vol. Ik heb ook de indruk dat er op het water al veel is "ingenomen". Gelukkig komen we allen zonder schade uit het gewoel. Op koers naar Idskenhuzen even een korte felle bui, daarna weer zon. Idskenhuzen aankomst 16.40 uur. We krijgen een uurtje vrijaf, zodat de partytent weer kan worden opgesteld en Nicolette en haar huisje klaar zijn om ons te ontvangen. Nicolette heeft gaspitten te kort dus Simone kookt aan boord de rijst. Zij heeft gelukkig een grote

pan en met behulp van de waterkoker is de rijst toch op tijd klaar. Bij het huisje van Nicolette staat al wat lekkers te drinken klaar en er worden door Maarten en Lisanne al sateetjes gebakken om de eerste trek te stillen. Later zullen we een heerlijke Indische maaltijd voorgeschoteld krijgen die Nicolette en een vriendin van haar al hadden voorbereid. Er valt af en toe een korte hevige bui en het is geen zomerse temperatuur meer. Plotseling staat het Shantykoor op het grasveld dat we ook in Joure bij de ballonfeesten hebben zien optreden. Het lijkt toeval te zijn maar Nicolette had het shantykoor al veel eerder besproken. De groep enthousiaste mannen onder begeleiding van een accordeoniste zingt voor ons de sterren van de hemel. Er staat al snel een grote groep burens op de steigers te kijken wat er aan de hand is. Een hevige bui drijft het koor naar binnen en velen van ons ook, we laten een modderspoor achter; arme Nicolette. Maar ze heeft nog

op en nemen nog een afzakkertje. Het was weer een heerlijke dag maar onze vakantie samen zit er jammer genoeg bijna op.

Zondag 7/8 (Idskenhuizen)

nooit zoveel mannen in haar huisje gehad! Onze Doerakmannen houden buiten stand onder de tent. Na de bui gaan allen weer naar buiten. Pauze. Biertje om de kelen te smeren. De hond van Simone is drijfmat geworden en ze haalt een waterdicht kussen en een warme plaid van boord om over hem heen te leggen. Hij rolt zich lekker op en slaapt weer verder. Inmiddels is het shantykoor aan een volgende zangronde begonnen, gevolgd door vele toegiften. De groep is al gekrompen i.v.m. andere afspraken, maar de rest kan er geen genoeg van krijgen en wij ook niet. We zingen uit volle borst mee. Uiteindelijk drijven de slagregens de mannen naar huis en kunnen wij aanvallen op het overheerlijke eten. Iedereen zoekt een plekje in het huisje want buiten is het bar. Het terras staat blank. Daarna ruimen we gezamenlijk

We slapen uit en drinken gezamenlijk koffie langs het pad. De regen is weg, Friese wolkenluchten jagen voorbij. Het waait wel zéér hard. Alleen Ben met de Cassiopeia vertrekt. De anderen besluiten nog een nacht te blijven liggen. Het Tjeukemeer is nu niet prettig om over te steken. Henk en Lydia vertrekken 's avonds als de wind gaat liggen; hun ligplaats is op een uurtje varen. Met vier boten zullen we morgen naar Noord-Holland varen, zodat we dat lastige afscheid nemen nog wat kunnen uitstellen. We hebben een geweldige leuke tocht gehad. Nicolette, Wike en Bart hebben zich volledig gegeven en ons heerlijk verwend. We hebben prachtige, veelal onbekende, delen van Friesland gezien en genoten van de vaartocht over het IJsselmeer, waar velen stiekem toch wel tegenop hadden gezien. We hebben allemaal – zeer zeker ook Danique, Merijn, Sophia en Deborah - een steentje bijgedragen om deze vakantie onvergetelijk te maken.

Simone Tenge – Siwiz.

PINKSTERTOCHT 'RANDMEREN' 2011

Het was voor ons, Ad en Paula Buijs, met onze Doerak 700 OK genaamd BO-LUS (om alle misverstanden te voorkomen: een Zeeuwse lekkernij!) de tweede tocht die wij zouden meemaken.

De Pinkstertocht begon voor ons al op woensdag 8 juni, de datum waarop onze jongste dochter uitgerekend was. Nu willen baby's nog wel eens of vroeger of later ter wereld komen en bijna nooit op de uitgerekende datum. Volgens dochter konden we wel weg want alles was nog rustig.

Om 16.00 uur voeren we onze thuishaven Oppenhuizen uit.

Via een stukje Margrietkanaal – Langwarderfeart - Langwarderwielen - Skarsterriën - Tsjúkemar - Pier Christiaansleat en de Jonkers- of Helomavaart kwamen we om 19.30 uur aan bij de Linthorst Homansluis op de grens tussen Friesland en Overijssel. Na een vlotte schutting - als enige - voeren we verder over de Linde richting Ossenzijl waar we in de passantenhaven De Zuiderkluft wilden overnachten. Maar helaas, over de grens gelden andere wetten en regels. Waar in Friesland bruggen en sluisen vanaf juni bediend worden tot 20.00 uur, gaan in Overijssel de lichten onverbiddelijk om 19.00 uur op dubbel rood. Gelukkig zijn er langs de oever genoeg ligplaatsen en bovendien ook nog eens gratis! (we blijven Zeeuwen).

Donderdag 9 juni hebben we onze tocht voortgezet via de Kalenbergergracht, waar het altijd prachtig varen is, naar Blokzijl. Daar gooide de sluiswachter net de deuren dicht terwijl we er nog makkelijk bij gekund hadden. Eigenlijk hadden we wel haast want we wilden graag nog dezelfde dag in Elburg aankomen. Na de schutting ging het verder via het Vollenhoverkanaal. Volgens de Almanak zouden we in Vollenhove bij de brug kunnen tanken. Het was even zoeken, maar even voorbij

de brug aan de rechteroever zagen we de vlag van een bekend merk diesel. De pomp stond tegen een loods aan op enkele meters van de oever. Met een volle tank ging het verder via het Kadoelermeer naar het Zwarte Meer waar het flink kan spoken. Je moet goed in de vaargeul blijven want daarbuiten is het vooral in het begin ondiep. Gelukkig stond de harde wind voor ons gunstig, op de kop. Bij Ramspol moesten we helemaal doorvaren naar Schokkerhaven, want omdat daar aan de nieuwe brug wordt gewerkt is de doorgang naar de recreatiegeul gestremd. We konden nu 'hoog aan de wind' het Ketelmeer oversteken om in de vaargeul naar de Roggebotsluis te komen. Daar moesten we wachten op een zandschip dat vanaf de andere kant kwam. Nog voor 15.30 uur voeren we de sluis uit op weg naar Elburg.

Toen we richting de havenkom voeren ontwaarden we daar al de eerste doerakker: "Doorvaren en tegen Guus aan!" Na de bocht ontwaarden we al een hele vloot Doerakken en zwaaiende bemanningen op de wal, die zo te horen al lang lekker in de zon aan de borrel zaten. Vijf minuten later lagen we aangemeerd naast het WOTTERHÛSKE van Guus en Grietje. Om op de kade te komen moesten acrobatische toeren uitgehaald worden want de kade lag wel 2,5 meter hoger dan het gangboord van het Wotterhûske en bovendien moesten er ook nog mokken/glazen en stoeltjes naar boven gehesen worden. Maar zoals voor zoveel dingen geldt: hoe vaker je iets doet hoe makkelijker het gaat en al helemaal toen Guus de zwemtrap tegen de kademuur gehangen had.

Enmaal boven konden we bekende en nieuwe doerakvrienden de hand schudden en aan de borrel, want daar waren we wel aan toe na zo'n lange reis. Inmiddels was het dan ook 17.00 uur. Erop attent gemaakt door een rondcirkelende helikopter ontdekten we een wel zeer bijzondere luchtballon. Hij had de vorm en afmeting van een reusachtig - ja, we zagen het toch echt goed - condoom! Toen het gevaarte dichterbij gekomen was werd ook de tekst goed leesbaar: VRIJ VEILIG!

Het leek wel hééééél toevallig dat dat ding uitgerekend nu over de vloot Doerakken voer (van ballonvaren) of was het toch een stunt van de organisatie van onze Pinkstertocht?

Vrijdag 10 juni

Met koffie op de kade werden de laatste deelnemers aan de tocht opgewacht en verwelkomd.

Jenny, die deze dag jarig was, werd uitbundig toegezongen en zij trakteerde op lekkers bij de koffie. Ook dit jaar hadden de organisatoren niet stil gezeten: we kregen een hele zak vol lekkere verwenspulletjes, waarvoor hartelijk dank sponsoren!

Helaas konden Bert en Lia niet aan de tocht deelnemen wegens ziekte. Bert kon wel bij het buffet zijn 's avonds.

Voor de middag stond een stadswandeling onder leiding van een gids op het programma. De groep werd hiervoor opgedeeld. Mannen en vrouwen apart. De mannen werden gegidst door Ingeborg, Miny en Yvonne. Dat hebben de drie dames geweten. Het werd een ware "horror-tocht" met een stel pubers die hun gidsen nog lang nachtmerries bezorgd hebben. Bepaald niet het goede voorbeeld voor kleine Xander die hier hopelijk geen blijvende stress van over zal houden (dit volgens berichten uit zééér betrouwbare bron, zelf was ik daar uiteraard niet bij).

Nee, dan de dames Wij hingen aan de lippen van onze gidsen Harry, Paul en Robert, die ons van alles wisten te vertellen over de geschiedenis van Elburg. Het enige minpuntje was dat ze ons steeds op slinkse wijze wisten weg te lokken van de steeds aantrekkelijker etalages. Geen enkele mogelijkheid om geld uit te geven aan al die leuke spulletjes.

Tot we bij de museumsmederij kwamen, want daar werd de 'vreugdewipper' gesmeed! Na de enthousiaste uitleg van de smid en de smid - twee smeden dus - die voor ons het vuur nog eens stevig aanblieden, stortten we ons op de 'vreugdewipper' die al dan niet met een flesje gerstenat gretig aftrek vond. Hadden de smeden meteen weer volop werk. De ballon van gisteren, toch niet zo toevallig? Maar verder hebben we ons als echte Doerakdames gedragen, de enige die zich buiten de gebaande paden begaf was lichtmatroos Justin,

maar die had daar dan ook de leeftijd voor. 's Avonds een heerlijk buffet bij de Chinees, daarna nog even geborreld met de buurtjes aan boord van de BO-LUS.

Zaterdag 11 juni

Na de koffie-met-wat-erbij op de kade (het was een echt verwenweekend) zette de hele vloot koers richting Veluwemeer op weg naar onze eindbestemming van die dag: het eiland Zegge voor de kust van Zeewolde. De zon scheen volop en er stond een straffe om niet te zeggen een zeer straffe bries vanuit het westen, waar we dus recht tegenin voeren.

We voeren als kleine schepen in de achterhoede, bonkend op de golven. De grote Doerakken verdwenen in de verte, behalve die goeie LOBBES van Paula en Miny, de 'bezemboot'.

Het WOTTERHUSKE van Guus en Grietje ging met de eindbestemming al in zicht steeds langzamer varen. Dat bleek niets te maken te hebben met het geworstel tegen de golven, maar de elektronica waar zoals bekend de boot vol mee zit, gaf aan dat de temperatuur in de schroefas tot grote hoogte opliep. Dus even een tandje minder. Na zo'n 3 uur varen met flinke tegenwind was het rustige water in de havenkom van eiland Zegge een hele verademing. Het was passen en meten maar voor alle boten was er een plekje.

Zegge, een mooi eiland met voldoende ruimte om de benen te strekken, honden uit te laten en te voetballen met Justin. Er stond ons zelfs een grote tent ter beschikking als slechtweervoorziening. Na een tijdje voer de LOBBES weer uit om hout voor het kampvuur te gaan halen in Zeewolde. Dreigende onweersluchten kwamen opzetten, Miny stond ongerust op de uitkijk, zouden ze terug zijn voor de bui zou losbarsten?

Net op tijd kwam het 'vrachtschip' de haven weer binnen met minstens een kuub hout, hoog opgetast op het voordek. Zo zie je maar weer, een

Doerak is zeer multifunctioneel inzetbaar!
Toen barstte de bui los, gelukkig bleef het bij één korte bui.

Daarna was het toch echt tijd voor het middagprogramma: de sportieve verrassing!
Verzamelen bij de tent waarna we ingedeeld werden in groepjes, die daarna volgens een bepaalde volgorde het spelcircuit in gingen.

Koekhappen: Dat valt bepaald niet mee met een blinddoek voor en handen op de rug. Maar uiteindelijk had ieder uit mijn groepje toch de felbegeerde koek achter de kiezen.

Spijkerpoepen: Nou, nou, nou, mik maar eens elegant een spijker aan een touwtje achter je rug in de nauwe hals van een fles. Nadat het iedereen met veel of minder moeite gelukt was, vertelde spelleider Robert doodleuk dat dit het oefenrondje was en dat het nu om 'het echie' moest. Hij heeft het overleefd, Robert, maar wij hebben lekker wel 'vals' gespeeld, wat hij ook weer niet erg vond; nou ja, uit lijfsbehoud natuurlijk.

Jeu de boules: Omdat het op het eiland niet te doen was een vlakke baan uit te zetten, speelden we met een leuke handicap: schuinehellingboulen. Gelijke kansen voor beginners en gevorderden.

?? (daar ben ik dus de naam van kwijt): Een moeilijk maar erg leuk spel. Je moest met stokken de blokken van de tegenpartij omgooien. Het gooien moest op een bepaalde manier, stok horizontaal recht vooruit, hij mocht niet spinnen. Toen ik dat een beetje onder de knie had was het spel ook alweer afgelopen. De puntentelling is me tot op heden een raadsel maar gelukkig was daar Yvonne als betrouwbare en deskundige scheidsrechter. Het werd lekker fanatiek gespeeld. Mooi in de boot laten liggen voor de volgende keer!

Daarna was het weer tijd voor het borreluurtje, lekker buiten in de zon. Van de wind hadden we in de beschutting van de tent en de struiken geen last. Na een uurtje begon de SUYDERSEE van Harry en Yvonne aan de oversteek naar Zeewolde om daar het bestelde warm en koud buffet op te halen. Dat werd opgesteld in de grote tent en geserveerd door Miny, Ingeborg en Robert. Het zag er allemaal erg lekker uit. Verschillende salades, stokbrood, rijstgerecht, gehaktballetjes en vlees in roomsaus. Het smaakte ook overheerlijk. En tot slot de klap op de vuurpijl: een fantastisch ijsdessert waarvan iedereen heel graag het recept zou willen krijgen.

Het was erg sneu dat Erna door haar rug ging en zo'n pijn kreeg dat ze naar de vaste wal moest waar ze werd opgewacht door ambulanceverpleegkundigen. Daar is ze behandeld en doorgestuurd naar het ziekenhuis in Harderwijk, waar geconstateerd werd dat ze een hevige spitaanval had. Gelukkig kon ze

weer terugkeren naar het eiland en met hulp van medicijnen toch nog de rest van het weekend meemaken.

Na het buffet eerst even uitbuiken maar daarna moesten we weer aan de bak. Onder het motto 'ledigheid is des duivels oorkussen' had de organisatie nog een opdracht voor ons in petto: een kwartetspel, bedacht en voorbereid door Paul. Dat werd ons niet kant en klaar aangeleverd, nee, dat moesten we eerst zelf maken, hetgeen na deze drukke dag nog heel wat van de creatieve inspanning eiste. Maar we weten nu ook van elkaar wat ons lievelingseten en drinken is, wat misschien nog wel eens van pas kan komen in de toekomst. En nog veel meer, wat de nodige hilarische momenten opleverde.

Wat is een verblijf op een 'onbewoond' eiland zonder kampvuur? Voor echte Doerakkers hoort dat er zeker bij, het hoogtepunt van de avond. Het hout was er, een mooie open plek was er, dus waar wachtten we nog op? De grote bult hout werd naar de stookplaats gesleept en deskundig aangestoken. De liederenbundel werd uitgedeeld, want bij een kampvuur hoort of een spookverhaal of er wordt gezongen.

Er werd begonnen met een actuele versie van het welbekende Doeraklied. Daarna volgden in rap tempo de Klok van Arnemuiden, de Zuiderzeeballade, de oever van de IJssel, Ketelbinkie, het kleine café aan de haven - uiteraard werden tussendoor ook de kelen flink gesmeerd (meen nu niet dat het een liederlijke boel werd, want er gingen ook veel flessen fris en pakken sap doorheen) - met als uitsmijter een potpourri van door elkaar gehusselde liedjes "oet de alde does".

Maar daarna kreeg Guus het pas goed te pakken. Hij heeft ons met 'vuur en verve' voorgedaan hoe wij deze liederen zouden moeten vertolken. Dat bracht de stemming er goed in. Menigeen heeft zich bezorgd afgevraagd of onze voorzanger

nog wel stem over zou houden voor de dag van morgen. Maar dat bleek erg mee te vallen. Na een paar uurtjes was de grote berg hout toch schoon opgebrand, waarna het de hoogste tijd was de kooien op te zoeken, want de volgende dag zou er al om 09.00 uur vertrokken worden. En daarover was de organisatie onverbiddelijk: Uitslapen was er niet bij!

Eerste Pinksterdag - Zondag 12 juni

Vertrek om 09.00 uur, koffie op de boot onder het varen en voor de langslapers onder ons waarschijnlijk ook het ontbijt.

Er woei weer een stevige bries waar we op het Nuldernauw tegenin moesten, maar er was ook een vriendelijk zonnetje bij. We konden met alle boten tegelijk de Nijkerkersluis in om geschut te worden, wat mooie plaatjes opleverde van al die mooie Doerakken bij elkaar. Verder ging het over het Nijkerkernauw tot we op het Eemmeer bakboord uit de vaargeul naar de Eem opvoeren. Daar voeren we opeens in rustig vaarwater en hadden een zeer voorspoedige vaart tot Amersfoort. Ook de laatste brug op onze tocht, de Koppelbrug, stond al uitnodigend open zodat alle Doerakken in een keer konden passeren. Het was wel druk in de passantenhaven van Amersfoort, wij vonden dus weer een plekje langszij bij ons maatje uit Elburg, het WOTTERHÛSKE van Guus en Grietje. Groot voordeel was dat we dicht bij de sanitaire voorzieningen lagen. In de tas die ons via de havenmeester uitgereikt werd zat informatie over de haven en over de stad.

Er was nog wel even tijd om lekker wat rond te lummelen voordat we ons moesten opmaken voor de rondvaart door de grachten van Amersfoort, met een lage rondvaartboot want de stad kent veel lage bruggen.

Na een wandeling van ongeveer een kwartier - goed voor de noodzakelijke lichaamsbeweging die je aan boord niet krijgt - kwamen we bij de opstapplaats van de rondvaarboten. We troffen een aardige stuurvrouw en een gids die heel wat wist te vertellen over alle bezienswaardigheden onderweg. We voeren onder meer langs het Huis met de Paarse Ruitjes, stadsmuren, het Mondriaanmuseum en onder een aantal lage bruggen door. Amersfoort is zeer de moeite waard om nog eens terug te komen en alles uitgebreider te bekijken. Het is ook de woonplaats en thuishaven van Robert en Ingeborg.

's Avonds was er een barbecue bij Zandfoort (ja, met een f) aan de Eem. Een echt strandpaviljoen aan de rand van de binnenstad bij de haven. Het was mooi weer en er was een speelplek voor kinderen, voor Justin een fijne plek om te spelen op de zandberg. Een heel gezellige afsluiting van de dag.

Later op de avond nog even onder het genot van een glaasje bijgepraat met onze buurtjes langszij.

Pinkstermaandag - 13 juni

Er is een tijd van komen en er is en tijd van gaan en de tijd van afscheid nemen was nu aangebroken. Maar eerst was er Koffie..... en toespraakjes en bedankjes. Erna kon hier ook weer bij aanwezig zijn.

Namens de club sprak Pim veel wijze woorden. Het was een unieke tocht met veel activiteiten, waarvoor hulde aan de organisatoren van deze Pinkstertocht 2011: Robert en Ingeborg, Paul en Miny en Harry en Yvonne.

Ze werden ook nog in het zonnetje gezet door de organisatoren van de tocht van 2010: Meindert en Kathy en Guus en Grietje. En uiteraard volgde een daverend applaus.

Ook werden volgens goede traditie nog een aantal prijzen uitgereikt.

De 1e prijs voor Nancy - voor haar capaciteiten als stuurvrouw eerste klasse.

De 2e prijs voor Guus - hij zong het hoogste lied bij het kampvuur.

De 3e prijs voor Jennie en Chris, die op doorreis naar de verkoophaven in Meppel toch nog mee wilden doen met deze tocht.

En voor elke boot was er een herinneringsvaantje aan de Pinkstertocht 2011.

Toen de koffie op was werd het tijd om afscheid te nemen, want een aantal boten zou ondanks de harde wind aan de thuisreis beginnen. Anderen bleven nog een dag (of wat) en Robert en Ingeborg waren eigenlijk al thuis.

Zelf wilden wij proberen deze dag zover mogelijk te komen, want ja, dat kleinkind, dat zou nu toch wel elk moment geboren kunnen worden.

Gelukkig was de windrichting voor ons gunstig en na een voorspoedige reis kwamen we zo rond 19.00 uur aan bij JH Roggebotsluis. Op onze vraag waar wij wat konden eten verwees de havenmeester ons naar een eetcafé op de naastgelegen camping. Het eetcafé deed zijn naam eer aan: LEKKER!

Die avond en nacht regende het, maar toen we dinsdagmorgen om 07.30 uur voor de sluis lagen scheen de zon al volop en leek het of het nooit hard gewaaid had.

We staken een haast rimpelloos Ketelmeer over.

In Blokzijl kwamen de boten de sluis uit en voeren wij er direct in. Alleen voor de brug bij Kalenberg moesten we een kwartier wachten tot de middagpauze om was.

En even over zessen 's avonds lag de BO-LUS weer aangemeerd in de thuishaven Oppenhuizen.

En het kleinkind? Dat liet nog op zich wachten tot zaterdag 18 juni. Toen was ie er: KEES!

Paula Buijs

DE TWEE EN TWINTIGSTE ELFSTEDENTOCHT

Vorig jaar in Almelo (havendagen) werden we geattendeerd op de mogelijkheid om mee te doen aan de Friese Elfstedentocht. Het fotoboek dat we ter inzage kregen was zo inspirerend dat we de site van WSV de Meeuwen opgezocht hebben en ons direct met drie boten inschreven voor deze happening die eens in de drie jaar plaats vindt. In juli 2011 zijn we rustig richting Leeuwarden gevaren. Daar aangekomen vroegen we aan de brugwachter waar we moesten liggen. De gemeente Leeuwarden was zo handig om twee grote vaarevenementen in hetzelfde weekend te laten plaatsvinden. De brugwachter liet ons wel de € 6,50 betalen, maar had geen idee waar we moesten liggen. We vonden een mooi plaatsje bij 'us mem' en hebben daar in het zonnetje naar alle vaarbewegingen gekeken. 's Avonds vroegen we aan de havenmeester waar we moesten liggen. Dat bleek aan de overkant te zijn, aan het vlakke grasveld vlak bij het toiletgebouw. De volgende morgen zijn we op de juiste plaats gaan liggen. De volgende twee Doerakkers kwamen vrijdagmiddag aan en konden langszij. Zaterdag konden we het informatiepakket ophalen en kwamen er kanoërs aan, die hun tenten op het grasveld opzetten. Helaas regende en regende het dag na dag, waardoor de meeste festiviteiten van dat weekend werden afgelast.

Maandag 25 juli begon de Elfstedentocht. Om negen uur werd vanaf het Staeteschip het startschot gegeven. Het vertrek vanuit Leeuwarden verliep voorspoedig en zo gingen we met vier Doerakken, de espace van Willy & Klaas Hoekstra, de aegir van Lida & Cor Bartels, de blauwe lotus van Ingeborg & Robert Kaiser en ex pres zo van Elly & Johan Sneekes, op weg de Zwette op. Daar voeren we halverwege de eerste kanoërs voorbij. In Sneek ging het stempelen vlot en konden we rustig verder

varen. In IJlst aangekomen mochten we in het oude grachtje liggen. Daar lag al een Doerakker die de juiste vlag miste.

Johan had een grote sneeuwpop opgeblazen. Hij werd door de plaatselijke radio geïnterviewd en maakte daarbij ultieme reclame voor de Doerakclub.

's Avonds hebben we IJlst bekeken. Op de kanocamping werd een demonstratie fierljeppen gegeven. Er was ook speciaal voor ons avondverkoop: alle twee winkels waren open en niet te vergeten de monumenten, die zeker een bezoekje waard waren.

Dinsdag 26 juli vertrokken we als een van de eersten. De brug werd vlot bediend, want Wil en Klaas hadden de brugwachter van Woudsend 's ochtends al vroeg op de hoogte gebracht. In Sloten moesten we aanleggen om bij het VVV-kantoor onze stempel te halen. Er was niet veel plaats om aan te leggen, maar wij waren gelukkig een van de eersten. Op naar Stavoren. Ook daar wisten we niet waar aan te leggen. Onze collega-Doerakker lag er al, dus zijn we daar maar bij gaan liggen. Om 5 uur kon je de bus naar Hindelopen nemen om je stempel te halen. Helaas was dat niet zo goed geregeld, er stonden meer mensen dan er in de bus konden. De bus zou zo weer leeg terug zijn, maar helaas duurde dat ruim een uur. In Hindelopen hebben we bij het VVV-kantoor de stempel gehaald en wat gegeten. We besloten met zijn vieren over de dijk naar Stavoren terug te lopen; een prachtige wandeling. Het was al donker toen we terugkwamen. Probleem: hoe konden we onze boten terugvinden? Maar daar was licht in de duisternis: de sneeuwpop van Johan. Zij zaten ons al met zijn vieren met koffie op te wachten.

Woensdag 27 juli op naar Bolsward, het was lekker weer. De eerste afstempelpost van die dag passeerden we vlot en we voeren rond het middaguur Bolsward in. Omdat we zo onder de brug door konden, voeren we alle grote boten voorbij. Op dat moment deed de brugwachter de brug open en begon op ons te mopperen, ja lekker handig.

De aanwijzingen van WSV de Meeuwen bestond uit niet meer dan een bordje 'gereserveerd voor de commissieleden' en dat was het. We zijn een stukje doorgevaren en bij een grasveldje in de bocht vóór de brug konden we prima liggen. Cor en Lida waren buitenom gevaren en moesten drie uur voor de sluis dobberen voordat zij aan de beurt waren. 's Avonds hebben we met zijn allen gebarbeceerd maar omdat het snel heel vochtig werd nuttigden we de borrel binnen.

Donderdag 28 juli vroeg opgestaan. Robert had aan de brugwachter gevraagd of de brug om 8 uur kon draaien en die was ons graag uit de bocht kwijt, dus dat was geregeld.

Wil was die dag jarig, dus we konden natuurlijk pas vertrekken nadat we voor haar hadden gezongen. We voeren dezelfde toeristische route als de kanoërs, heel bijzonder. In Harlingen aangelegd, stempel gehaald en met zijn allen geluncht.

Het vertrek was chaotisch, omdat er meerdere brugwachters zouden zijn en er maar één was. In Franeker wisten Wil en Klaas een prima ligplaats die al op de route van de volgende morgen lag en waar we geen brugopening nodig hadden. Er werd een haringpartij georganiseerd waar we een uur te vroeg waren, maar we konden lekker op het terras in het zonnetje wachten. Daarna zijn we met z'n allen uit eten gegaan en hebben bij Wil en Klaas nog een borrel gedronken.

Vrijdag 29 juli om 8 uur vertrokken, want we hadden die dag een tocht van minstens 6 uur voor de boeg. We hebben de kap naar beneden gedaan, we geloven vandaag in de voorspellingen en niet in de wolken.

De route was pas opgeknapt en er lagen twee nieuwe sluisjes in. Bij het sluisje aangekomen waren we niet alleen: er arriveerden heel wat kanoërs die geen rekening hielden met ons en zich massaal in de sluis stortten. Er was niemand van de organisatie aanwezig, dus men ontregelde de hele sluis door te pas en te onpas op de knoppen te drukken en nog net even bij rood licht door te varen. Er zaten geen sensoren op deze sluis en de deuren sloten ongeacht of er iemand tussen zat. De chaos was compleet. Toen er uiteindelijk toch 'al' twee boten door waren hoorden we dat het verderop te ondiep was. Robert belde daarop met de provincie en deze vertelde dat de route nog niet klaar was, onder andere het bruggetje bij Bartlehiem was nog niet verhoogd. De ANWB

zet vaak al wel op de kaart hoe iets wordt, maar daar heb je nog niets aan als het niet af is.... Vijf kwartier verder lagen we dus allemaal weer voor de sluis en tot overmaat van ramp begon het ook nog behoorlijk te regenen, waardoor we snel de kap er weer op moesten zetten!

De rest van de reis ging voorspoedig. In Dokkum kreeg je keurig een plek aangewezen bij een stukje gras. We hebben direct de stoelen neergezet en genoten van het gezang op een parlevinker, waarvan we de omzet ook wat verhoogd hebben. **Zaterdag 30 juli** 's ochtends zijn de heren naar het palaver van kwart over 7 gegaan en werd besloten om weg te varen ná de grote meute die al om kwart over 8 vertrok. Het was goed geregeld: voor deze gelegenheid waren er meerdere brugwachters en dat werkte prima. Vlak voor Leeuwarden lag de 5de Doerakker, de 'West-fries' van de familie Vertelman, op ons te wachten en gingen we in Doerakcolonne de Prinsentuin binnen, waar we aanlegden. De familie Vertelman was nog geen lid, maar we hebben wel verwoede pogingen gedaan ze enthousiast te maken (zelfs onder genot van een drankje) dus wie weet???

Om twee uur werden de kanoërs feestelijk binnen gehaald en daarna haalden we in het restaurant de laatste stempel. Als aandenken kregen we een plaquette en ter afsluiting was er een afscheidswaard en een buffet.

Zondag 31 juli namen de Doerakkers afscheid van elkaar en nu kunnen we terugkijken op een bijzondere tocht die zeker de moeite waard was. We hebben bijzondere ontmoetingen gehad, veel verhalen gehoord en verteld en - ondanks de 125 motorboten en 200 kanoërs - was de tocht zeker niet te massaal.

Ingeborg kaizer - Lotens

NUT EN NOODZAAK VAN DE VUILWATERTANK EN HET BEHAALDE RESULTAAT

Op de Doerakclubdagen is herhaaldelijk gediscussieerd over nut en noodzaak van het inbouwen van een vuilwatertank in verband met het verbod tot lozen van zwart water, dat per 1 januari 2009 inging.

Aanleiding

De hoofdaanleiding van de overheid was dat op verschillende plaatsen van Nederland het zwarte water, afkomstig van de pleziervaart, één van de oorzaken was van de overschrijding van de bacteriologische norm van de Europese Zwemwaterrichtlijn (EU. 2006), waardoor er een kans is dat zwemmers ziek worden.

Reacties uit 'het veld'

Hoewel de pleziervaartbranche het inbouwen van een vuilwatertank hartstochtelijk omarmde en de pleziervaartschipper met prachtige en nogal dure oplossingen om de oren sloeg, was er bij de pleziervaartschipper nog al wat terughoudendheid en twijfel.

Enerzijds veroorzaakt door de kosten, anderzijds veroorzaakt door twijfel aan nut en noodzaak, de ondoorzichtigheid, tegenstrijdigheid van de wetgeving, wijze van invoeren, rechtsongelijkheid, geen éénduidigheid van de overgangstermijn, enz. enz.

Hoe dacht en denkt de vrijetijdsschipper, zittend op zijn achterdek met een biertje in de hand en gebruik makend van zijn gezonde 'boerenschippersverstand', over de verplichting van de vuilwatertank? Omdat we dat wel eens wilden weten hielden we een peiling onder willekeurig geselecteerde collega-schippers en jachthavens over hun meningen, oordelen en frustraties. We leerden deze zomer dat:

- Op geen enkele wijze werd aangetoond welk onderzoek er was verricht naar de hoofdaanleiding, namelijk de vervuiling van zwemwater;
- Hoewel de overheid stellig beweerde dat er sprake was van een ruime overgangstermijn bleek de vrijetijdsschipper dit niet zo te ervaren;
- De onduidelijkheid van de wet
Pleziervaartuigen: nieuwbouw recreatieschepen met een toilet moeten sinds 2006 zijn voorzien van een opvangsysteem.. Voor 'oudere boten' en bij verbouwingen is niet duidelijk wat (niet) moet worden gedaan;
- Er was sprake van rechtsongelijkheid t.o.v. buitenlandse pleziervaartuigen. Afgeleid van een Europese regelgeving speelde Nederland weer het braafste jongetje van de klas en kwam met zogenaamde nationale wetgeving. De

overige Europese landen voerden deze EU-regel niet uit;

- De beroepsmatige binnenvaart, chartervaart, bruine vloot (schepen van voor 1950 of replica's daarvan), partyschepen en rondvaartboten werden (nog) vrijgesteld van het lozingsverbod. Voor partyschepen en hotelschepen werd jaren uitstel gegeven. Men ervaart dit als onrechtvaardig;
- De toezegging dat op de ingangsdatum van de wet ten minste 200 innamestations op kosten van de jachthavens aanwezig zouden zijn, werd door de vrijetijdsschipper en haveneigenaren ernstig in twijfel getrokken en afgedaan als een lachertje; "op zondagavond in de file bij het innamestation";
- Men had grote twijfel over de handhaving: hoe ziet een 'heterdaadje' er uit, kortom een onmogelijke handhaving.

Onderzoek (Rapport: Naleving lozingsverbod toiletwater recreatievaart /22 december 2010)

Verkeer en Waterstaat (IVW) heeft in de tweede helft van 2010 onderzoek gedaan naar de naleving van het lozingsverbod op toiletwater door de recreatievaart.

Signalen uit de media en uit de branche gaven aan dat dit verbod op oppervlaktewaterlozingen nauwelijks wordt nageleefd. De IVW stelt vast dat er nauwelijks sprake is van naleving. Uit het onderzoek blijkt dat minder dan 1 procent van het toiletwater van de recreatievaart wordt ingezameld. De inspanning van de overheid

De overheid heeft wel zijn best gedaan om de naleving van de wet te bevorderen en met een serie maatregelen alles in het werk gesteld om er een succes van de te maken:

- Voorlichting (preventieve handhaving) door de waterbeheerders;
- Investering van 2,62 miljoen in de realisatie van 200 vuilwaterinzamelstations aan de wal;
- Verlenen van subsidies voor inbouwen van vuilwatertanks aan boord van pleziervaartuigen voorafgaand aan het van kracht worden van het lozingsverbod;
- Aanpassing van de wet door uitzondering voor het lozingsverbod ten aanzien van het 'grijze' afvalwater (douche- en keukenwater), afkomstig uit de recreatievaart;
- Een lange overgangsperiode

Oorzaken van de slechte naleving van het lozingsverbod

Er zijn verschillende redenen waarom recreanten het lozingsverbod niet naleven:

1. Onbekendheid met de exacte regelgeving (gelukkig krijgt de vrijetijdsschipper hiervan de schuld);
2. Het niet ervaren van de noodzaak tot het inbouwen van een vuilwatertank aan boord (ook aan de vrijetijdsschipper te wijten);
3. De financiële investeringen voor de inbouw van een vuilwatertank aan boord (natuurlijk vond de vrijetijdsschipper het weer te duur)
4. De Wet pleziervaartuigen eist hooguit de voorbereiding voor de inbouw van een vuilwatertank bij nieuwbouwschepen, niet de daadwerkelijke aanwezigheid ervan aan boord (de wet was duidelijk maar de vrijetijdsschipper snapte het weer niet);
5. De geringe handhaafbaarheid van het lozingsverbod door 'open einde' in de Nederlandse wetgeving (Geringe? Onmogelijke handhaafbaarheid !!! De vrijetijdsschipper leek dat al vanaf het begin te weten).

De ambtelijke conclusie en aanbevelingen:

De impasse omtrent de aanpak van lozingen op het oppervlaktewater is met investeringen in de inzamelstructuur getracht te doorbreken. In de praktijk blijkt deze inzamelstructuur ondertussen aangelegd te zijn, maar amper gebruikt te worden. Bovendien valt te vrezen dat, als over enkele jaren de vuilwaterinnamestations toe zijn aan vervanging, de eigenaren van de jachthavens gezien de beperkte vraag niet opnieuw zullen investeren in de infrastructuur.

Ondanks de nodige inspanningen om dit verbod onder de aandacht te brengen bij de recreanten is er nauwelijks gedragsverandering waar te nemen, wat wel nadrukkelijk het doel was van de voorlichtingscampagne. De randvoorwaardelijk gestelde lange overgangperiode om draagvlak te creëren door voorlichting en eventuele technische aanpassingen te verrichten bleken de bedenkingen van de doelgroep niet weg te kunnen nemen. Er wordt dus nog steeds geloosd. De landelijke voorlichtingscampagne is echter al begin 2010 beëindigd. Vraag is hoe lang het lozingsverbod in de hoofden van de recreanten blijft. Daarmee lijkt de impasse op termijn weer terug te komen.

De inspectie betwijfelt of de gewenste gedragsverandering op basis van alleen het instrument voorlichting en flankerend beleid te realiseren is, gezien de geringe handhaafbaarheid van de huidige wet- en regelgeving. De gedragsverandering en de (financiële) investeringen vanuit de recreant lijken daarvoor te groot, te meer

omdat men niet overtuigd is van zijn/haar bijdrage aan het probleem.

In het buitenland lijken dilemma's in wet- en regelgeving te zijn erkend en wordt het lozingsverbod op een andere manier vormgegeven zodat handhaafbaarheid daar minder problematisch is.

De Inspectie vraagt zich af wat de meerwaarde van deze regelgeving is, indien deze in de praktijk massaal niet wordt nageleefd en dat daarop ook geen bijsturing mogelijk is.

De conclusie en aanbevelingen van de vrijetijdsschipper

Indien de overtuiging is dat dit lozingsverbod noodzakelijk is voor het verbeteren van de (zwem)waterkwaliteit, is aanvullende, maar vooral passende en handhaafbare regelgeving een mogelijkheid. Indien deze regeling echter geen bijdrage levert aan de oplossing van het geschetste probleem, zou het bestaande lozingsverbod doorgelicht kunnen worden om na te gaan of het gaat om overbodige wetgeving.

De vrijetijdsschipper heeft het betreffende lozingsverbod inmiddels doorgelicht en vervolgens doorgetrokken: 't was overbodig!

We doen een poepje en een plas en laten alles zoals het was! Hoewel..... recentelijk kan de vrijetijdsschipper, net zoals de treinreiziger, beschikken over "de plaszak"

en nu is het nog wachten op de "poepdoos".

Goede vaart!
Bert Hovener

KOFFIETIJD

Het is al weer enkele jaren geleden, dat wij onze boot hadden aangemeerd in Ossenzijl. Achter ons lag een grote plastic boot die, als hij 10 cm langer was geweest, vaarbewijsplichtig was geweest.

Duidelijk een huurbak met aan boord een zeer onervaren bemanning, te horen aan de geschreeuwde bevelen van de kapitein, gebezigd tegen een allerliefst vrouwtje en haar twee, in snoezige matrozenpakjes gestoken, kindjes.

Een flinke bries drukte onze schepen stevig tegen de wal. Voor ons lag een eveneens door Eistawerf gebouwde Arthur Nova van een meter of acht. Deze boot zag er uit alsof hij net een zoutwaterreis van een jaar achter de rug had. Rood van de roest, opgesierd met platen plamuur. De overigens heel aardige bemanning hees de koffievlag en nodigde mijn vrouw en mij uit voor een bakkie op het achterdek.

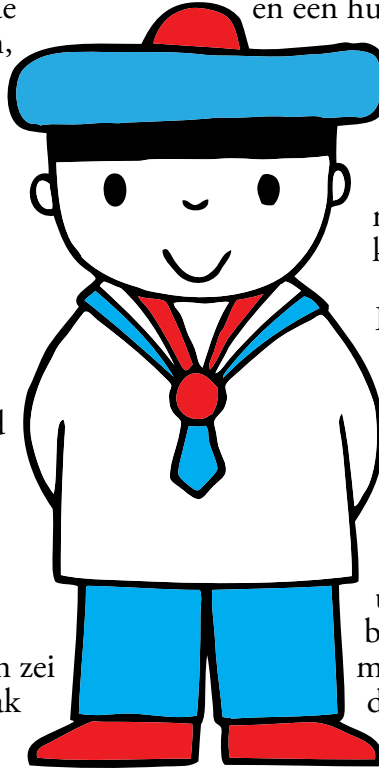
Toen we goed en wel aan boord waren zei de voorbuurman: "Let op, die huurbak vertrekt zo. Ik weet het, ik had natuurlijk de helpende hand moeten bieden, maar de kapitein heeft door zijn geschreeuw en gecommandeer alle recht op hulp van mij verspeeld."

Het lieve vrouwtje werd van boord gestuurd om de grote bak tegen de wind in van de wal te duwen. Toen dat eindelijk lukte kon ze nog net via een buiten boord hangend laddertje aan boord komen. Toen de bak halverwege mijn boot was keek de kapitein eindelijk eens over zijn linker schouder en zag op het laatste moment dat hij werd ingelopen door een partyschip met zo'n 40 gasten aan boord. Van schrik besloot hij volgas te geven en voor het partyschip langs weg te varen. Zijn schip gooide de kont bij, rakelings langs mijn Doerak om vervolgens de Arthur Nova een kus te geven die in de verre omtrek te horen was. De eerste woorden van de ouwe van de Arthur Nova waren: "Zo, die betaalt het verven van mijn schip."

Om vervolgens in de benen te springen en te

roepen: "Hé stomme @\$ kom hier." Hierna zei hij tegen mij: "Regel jij het even, want ik ben daar niet erg goed in."

De huurboot werd een 200 meter verder aangelegd en een huilend vrouwtje werd in onze richting gestuurd om de zaak te regelen. Ze snikte: "Ik wil direct naar huis, hij scheldt de hele dag en dit is in twee dagen al de derde aanvaring." Het vrouwtje werd door mij gerustgesteld met de woorden: "Laat hem zelf maar komen om het te regelen."

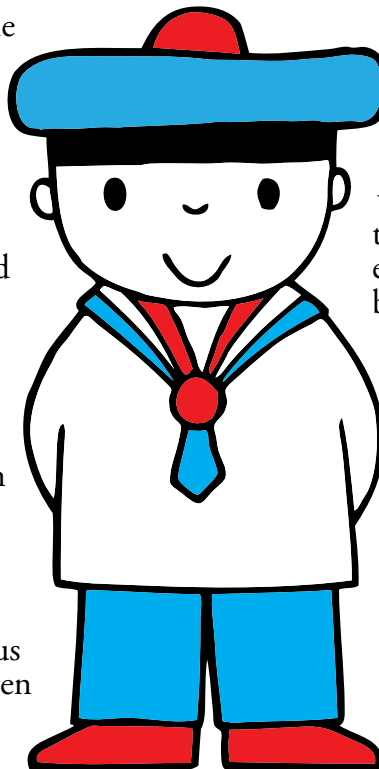

En maakt u zich maar niet druk om de kosten, want de 500 Euro borg was je gisteren al kwijt en alles wat hij verder nog kapot vaart wordt door de verzekering betaald." Eindelijk kwam een veel minder zelfbewuste kapitein in onze richting om de schade te regelen. Ik heb hem ook nog even uitgelegd dat zo'n huurbak ook een boegschroef had en dat je daarmee veel makkelijker van de wal kon komen dan door je vrouw af te bekken en haar leven te wagen.

Zo, en nu de schade aan beide boten even opnemen voor de verzekering.

De huurboot flinke lakschade stuurboord achter. En de Arthur? Geen schade. Ik snap nog niet waarom de ouwe van de Arthur met veel bombarie de koffievlag streek, toen ik hem vertelde dat hij zelf toch echt het verven van zijn boot moest betalen omdat ik niet als getuige genoemd wilde worden. We hebben koffie gedronken op ons eigen schip. Daar smaakt het toch altijd veel lekkerder.

Soms denk ik nog wel eens aan de dankbare blik van het vrouwtje met haar twee lieve matroosjes.

Geluksvogel.

Suydersee

Onze ervaring!! uw voordeel!!

Pro Aqua watersportpolis

- Uitkering gegarandeerd verzekerde som bij totaal verlies
- Premie berekend over de dagwaarde
- Geen aftrek nieuw voor oud, ook niet op buiskap en dektenten

**De op maat
gemaakte
verzekering voor
uw Doerak!**

Vraag vrijblijvend een offerte aan
voor de verzekering van uw Doerak.

Ga naar www.suydersee.nl of
bel met 0320 279898

www.suydersee.nl

V E R Z E K E R I N G E N

Suydersee Verzekeringen - Postbus 409 - 8200 AK Lelystad - info@suydersee.nl +31(0)320 279898

ALMELOSE HAVENDAGEN 2011

In het voorjaar kregen we via Martin Severin de uitnodiging om deelnemen aan de Almeloze Havendagen 2011. Dat leek ons een leuke bestemming voor onze vakantie, mede door de enthousiaste verhalen in het clubblad van november 2010.

Op zondag 17 juli vertrokken we vanuit onze thuishaven in Sneek richting Heerenveen. Slecht weer, veel regen en wind en de voorspelling voor die week was niet best.

Maar met een regenpak en een thermosfles koffie kom je al een eind.

Gelukkig kwam de weersvoorspelling niet uit (Nederland, hè) en hebben we tot en met zaterdagmorgen prachtig weer gehad.

Via Kuinre, Ossenzijl, Steenwijk, Giethoorn en Meppel de Hoogeveensevaart op.

Onderweg al wat schippers gesproken die ook richting Almelo gingen.

In Gramsbergen was de fam. Van den Aardweg met hun Doerak "Westgat". De afspraak om samen verder te varen op zaterdag was dan ook al snel gemaakt.

Zaterdagmorgen vertrokken we vroeg (08.00 uur) en dat was maar goed ook, het ging steeds harder waaien.

We waren net voor 12.00 uur door de laatste brug voor Almelo en kregen een mooie plek in de jachthaven voor het echt begon te stormen.

Hierbij nog een compliment voor de brugwachters van Kanaal Almelo-de Haandrik, wat een vlotte brugbediening!

De zondag vergeten we maar: alleen wind en regen. Maandagmorgen kregen we, samen met de "Watergeus" en de "Shuttle", de definitieve plaats aangewezen en konden we de boten gaan versieren met vlaggetjes en lampjes.

Aan het eind van de morgen kwamen "Arend", "Gelske" en "Vrouwe Neeltje" binnen. 's Middags "Struim", "Josita" en "Deleste". Iedereen maakte

kennis met elkaar en het was een gekwetter van jewelste.

Dinsdagmorgen kwamen de laatste Doerakken erbij: "Kami", "Neeltje" en "WIF". Nu waren we compleet.

Voor de officiële opening op dinsdagavond kregen we allemaal een uitnodiging, natuurlijk was de Doerakclub present.

We merkten wel dat onze club vorig jaar een goede indruk had gemaakt, we hoorden geregeld: Hé Doerakkers!

Woensdag was het prachtig weer, Martin en Thea Severin kwamen gedag zeggen en de Doerakvlag brengen. Die werd, net als vorig jaar, in de vlaggenmast van het gerechtsgebouw gehesen. Het was gezellig druk, met allerlei activiteiten en muziek.

Er was een Geuzenboot uit Brielle, shanty en piratenkoren, een zalm- en palingrokerij, een kraam met braadworst e.d. en nog veel meer lekkers.

Na een zonnige donderdag, waarop veel Doerakkers met de fiets de mooie omgeving hadden verkend, begon het die avond te regenen en onweren. Dat was wel jammer, want er speelde een band met een geweldige zangeres. Tja, Nederland, hè.

Vrijdag was een koude dag, niet helemaal spatzuiver droog, maar een echte Doerakker geeft daar niet om. Met de hele club 's morgens om 10.30 uur op het terras koffie gedronken. Astrid van de "Westgat" had de tekst van ons Doeraklied gevonden en probeerde iedereen aan het zingen te krijgen. Dat verliep niet al te soepel, maar het is wel gelukt. (zie zaterdag)

De laatste dag, zaterdag, ook samen koffie gedronken en tot grote vreugde van Astrid, is het Doeraklied gezongen. We kregen zelfs applaus! We hebben ons prima vermaakt met "De slag om Almelo", waarbij het Geuzenschip op 50 meter afstand van onze Doerakken 3x door de brug kwam varen. Af en toe schrok je je een hartverzakking van al dat kanongebulder.

Ondanks dat het een koude dag was, was er veel publiek en was het erg gezellig.

Die avond voor het laatst samen gegeten, er stond n.l. van dinsdag t/m zaterdagavond een warme maaltijd voor ons allemaal klaar. Nou, het was

lekker, hoor!

Zondagmorgen was iedereen op tijd uit bed, alle kapiteins stonden te stuiteren na een week stilliggen. Er werd uitgebreid afscheid genomen en toen de brug openging, was het een gekrioel van boten voor de brug. De volgende 2 bruggen werden meteen voor ons geopend en zo konden we, samen met "Westgat", "Shuttle", "Vrouw Neeltje" en "Neeltje" doorvaren naar Wierden. Daar nog een gezellige dag gehad, heerlijk napraten en 's maandags weer richting Friesland. Het was een hele gezellige week, mede door de goede organisatie. Jammer dat het weer niet echt zomers was (of juist wel: Nederland, hè).

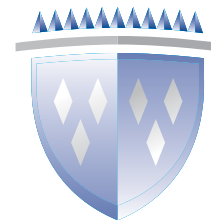
*Wilma en Martin Bakkenes,
"Hens"*

NOGMAALS: ALMELOSE HAVENDAGEN 2012

In het verslag van Wilma en Martin Bakkenes hebben we kunnen lezen dat het weer 'goed' was in Almelo. En met 'weer' bedoelen we dan 'opnieuw', niet 'het' weer.

Vervelend als het weer niet meewerkt, maar beter een geslaagd evenement bij slecht weer, dan mooi weer terwijl je denkt: "Wat doe ik hier."

In ieder geval neemt de organisatie revanche door het evenement volgend jaar weer te organiseren en wel van 8 t/m 11 augustus. Eind november/begin december sturen we u via onze club een e-mail met nadere informatie, waarna u zich kunt inschrijven. Mocht u niet zo lang willen wachten, dan kunt u alvast een mailtje sturen naar martin@severin.cc

ALMELOSE
HAVENDAGEN

DE TIEN VRAGEN

We spraken met Jackelien Stam, havenmeester van Alkmaar in het Accijnstorentje (het havenkantoor van de gemeente) en stellen haar 10 vragen over het watergebeuren in en rond Alkmaar.

Waarom hebt u besloten om havenmeester te worden en hoelang bekleedt u deze functie al?

Ik was al werkzaam bij de gemeente Alkmaar en sinds anderhalf jaar ben ik door een interne verschuiving hoofd havenmeester geworden. Ik word geassisteerd door het hoofd kermis en evenementen Bas van der Molen en het hoofd van de week- en kaasmarkt Arie van Oosterhout. Alle drie zijn we op ieders functie inzetbaar en in de zomermaanden worden we extra ondersteund door vaste medewerkers om de waterrecreant op en top van dienst te kunnen zijn.

Heeft de gemeente Alkmaar de waterrecreatie hoog in het vaandel staan, en waaruit blijkt dat?

Zeker heeft onze gemeente de waterrecreatie hoog in het vaandel staan. Dat blijkt wel uit de voorzieningen die er al waren, vernieuwd zijn en vernieuwd worden. Onder andere is de Bierkade opgeknapt en zijn de kades Voormeer en Zeglis uitgebreid met stroomkasten en watertappunten.

Heeft de gemeente nog plannen om de recreatieve voorzieningen in de toekomst te verbeteren of uit te breiden?

Uitbreidingsplannen die in uitvoering en nog gerealiseerd worden zijn onder andere een nieuw binnenhaventje bij het in aanbouw zijnde appartementencomplex De Havenmeester bij het havenkantoor aan de Schelphoek. Onder het appartementengebouw komen voorzieningen voor de watersporter zoals douches, toiletten, wasmachine en droger. We komen na uitvoering

van de plannen op totaal ongeveer 900 meter kade. Dat zijn toch aardig wat ligplaatsen.

Is de gemeente Alkmaar klaar voor de nieuwe regeling wat betreft het ledigen van vuilwatertanks?

Uiteraard zijn wij voorzien van inzamelpunten voor vuil water. In totaal hebben wij vijf installaties verspreid over de verschillende locaties in stad. Ze zijn gratis door middel van codes te bedienen.

Wat voor type watersporter doet Alkmaar aan? We bedoelen bezoekers als jongeren, ouderen en groepen maar ook categorieën als zeiljachten en motorjachten, groot of klein?

Alles wat vaart kan rekenen op een ligplaats. Iedereen die Alkmaar aandoet voor een of meer dagen kunnen wij een geschikte ligplaats bieden. Zeilvaart, motorvaart, riviercruise en beroepsvaart. De kades in en bij de binnenstad zijn voor recreatievaart, de kades aan het Noord-Hollandskanaal zijn meer voor de riviercruise en beroepsvaart. Opvallend was dat in 2010 veel 50-plussers en Friese recreatiesporters Alkmaar aandedden.

Waar kan een schipper zich vervoegen om inlichtingen over een aanlegplaats voor de pleziervaart? Bijvoorbeeld voor een kort verblijf in de binnenstad of voor enkele dagen in de directe omgeving?

Bij de balie van het havenkantoor in de Accijnstoren aan de Bierkade (ook via de intercom naast de toegangsdeur van het kantoor), of bellen naar telefoonnummer 06-52493061.

Wat zijn over het algemeen uw indrukken over de waterrecreant? Welke zijn positief en wat ervaart u als negatief?

De recreant is op vakantie en mij valt het op dat iedereen wel alle tijd en rust neemt om onze aanwijzingen op te volgen. Maar als men eenmaal weet waar men mag aanleggen aan het Noord-Hollandskanaal, dan vaart er maar één boot en dat is die van henzelf. Ik zeg altijd: houd rekening met scheepvaart op het Noord-Hollandskanaal!

En negatief? Ach, soms valt het wel op dat hoe groter de plezierjachten zijn, hoe meer rechten men denkt te hebben en hoe meer eisen men stelt aan een goede ligplaats. Maar daar prik je dan wel doorheen. Groot of klein, iedereen is voor ons gelijk.

Wat heeft Alkmaar verder te bieden aan de waterrecreant? Ik denk aan horeca, musea, markten en evenementen?

De horeca is volop op loopafstand aanwezig. Dinsdagsavonds zijn er de Lindengrachtconcerten, donderdags is er koopavond, vrijdag kaasmarkt, zondags 'Zomer op het plein' op het Canadaplein. En nog veel meer.....

Wat is de leukste ervaring die u als havenmeester hebt gehad en wat was de meest ergerlijke?

Poeh, dat is een moeilijke. Maar vooruit: als de waterrecreant tevreden is en een mooi plekje heeft, dan is mijn dag weer goed.

Ergerlijke? Nou die heb ik nog niet meegemaakt en als er problemen zijn lossen we ze op. Dat lukt altijd.

Vaart U zelf ook en zo ja, waarmee en wat is dan uw favoriete vaargebied?

Ik vaar zelf niet, maar vrienden vragen me wel eens mee en we varen dan meestal een dagje of een weekendje hier in de omgeving van West Friesland. Da's dichtbij en de natuur is mooi.

HAVENMEESTER VAN HET JAAR

In 2008 vierden we het 40-jarig bestaan van onze club in de Biesbosch, waarbij we gastvrij 'onderdak' vonden in de Jachthaven Vissershank in Hank.

Daarom is het leuk nu in het blad MOTORBOOT te lezen dat de Koninklijke Nederlandsche Motorboot Club het Havenmeesterscollectief van deze jachthaven heeft benoemd tot Havenmeester van het Jaar.

Het verslag drukken we, vergezeld van onze felicitaties, hieronder af.

Dat de KNMC jaarlijks tot deze feestelijke uitverkiezingbesluit, heeft alles te maken met het feit dat deze motorbootclub zich onder meer het bevorderen van de watersport door motorboten ten doel stelt. Een goede jachthaven met een gastvrije havenmeester draagt bij aan het verwezenlijken van die doelstelling.

Dit keer viel de keuze dus op het uit tien personen bestaande Havenmeestercollectief van Hank. Een collectief van havenmeesters die stuk voor stuk hun rol als gastheer meer dan bijzonder invullen, waarbij kosten noch moeite woerden gespaard om het de gasten volledig naar de zin te maken. De feestelijke overhandiging van de bij deze uitverkiezing behorende oorkonde (en wat andere aardigheidjes) vond plaats in de jachthaven. Commodore Harm Smidt was daarvoor speciaal naar Hank gekomen. Cor Peeters, de coördinator van het collectief, toonde zich even verrast als verguld: "Heel leuk die waardering. Je probeert iedereen gastvrij te ontvangen en een mooie ligplaats te bieden. Als je werk dan zo op prijs blijkt te worden gesteld, is dat heel erg fijn".

EASTERMAR PASSANTENHAVEN VERKOZEN TOT BESTE PASSANTENHAVEN VAN FRIESLAND

Eigenlijk per toeval belandde uw verslaggever op 29 juli in de passantenhaven van Eastermar.

Door een foutje van een van de matrozen aan boord van onze Doerak 950paviljoen 'Hebbes' was de koelkast op 12 volt aangezet (welke ontwerper heeft nu juist daar dat schakelaartje gemaakt!!) en die heeft op zijn gemak de accu's leeggetrokken. Gelukkig is de startaccu gescheiden van de servicegroep dus was starten geen probleem. Weinig zin om 'weer' een hele dag te varen - tenslotte was het ook geen weer dat uitnodigde om dat te doen met het vele regenwater dat op onze kajuit viel - hebben we de boot maar afgemeerd aan de passantenvoorziening in het pittoreske Friese plaatsje Eastermar.

Voor wie de passantenhaven van Eastermar niet kent: een mooi grasveldje met goede voorzieningen zoals walstroom voor een redelijke prijs en (heel fijn) gratis douchen.

Toen de havenmeester het onvermijdelijke havengeld kwam innen vertelde hij mij dat er 's avonds (vrijdag 29 juli dus) een borrel met een presentje was voor de passanten omdat bekend was geworden dat juist deze haven verkozen is tot beste passantenhaven van Friesland (verkiezing van omroep Friesland).

Toen ik zo om mij heen keek was ik het daar ook wel mee eens, een vriendelijke havenmeester die mij vertelde wat er zo al te doen is in en om het dorp. Maar ook kindvriendelijke lectuur, verstrekt toen hij begreep dat er kinderen aan boord waren. Ook is er voor de wat kleinere kinderen een leuke (omheinde) speelplaats.

Wij betaalden € 10,75 voor onze 9.50 meter, inclusief toeristenbelasting. Best wel geld, maar een super zit om de hoek, net als een goede slagerij, en je kunt er werkelijk alle kanten op in Friesland. Enfin, ik zou zeggen ga het zelf eens proberen, zeker in de regen de moeite waard!

*Jeroen Keijsper
950PAV 'Hebbes'*

FAMILIE BERICHTEN

IN MEMORIAM

In de voorbije periode ontvingen wij het droeve bericht van overlijden van onze leden:

- † Anne Sybesma, overleden begin maart 2011.
Hij was van augustus 1991 tot 2008 lid van onze club
- † Henk Nijboer, na een ernstig ziekbed overleden op 4 juli 2011.
De heer Nijboer was eigenaar-directeur van Pro Aqua in Meppel.

"Eben Haezer"

Tot zover heeft god ons geholpen

Henk Nijboer
26 januari 1955 • 4 juli 2011

*Voor hem een verlossing.
Voor ons een groot verdriet.
Erg hard heeft hij gevochten.
Meer kracht was er niet.*

Onze gevoelens van medeleven gaan uit naar hun nabestaanden.

EEN EZEL STOOT ZICH ZELDEN TWEE MAAL AAN DEZELFDE STEEN

Enige jaren geleden was ik in het bezit van een Doerak 700.

Volgens mijn vrouw werd het tijd dat ik eens mijn, niet technisch, oog liet vallen op de diesellucht in het keukenkastje.

Aangezien de dieselkachel geplaatst was in deze kast was zelfs voor een leek als ik de conclusie niet moeilijk: kachel er uitslopen en het probleem was opgelost. Toen de door mij gesloopte kachel was weggegeven aan een medeschipper, bleek de diesellucht nog even sterk aanwezig te zijn. Mijn lieve vrouw meende op te moeten merken: ik heb wel eens gelezen dat je diesellekkage altijd op moet sporen met draaiende motor. Zo gezegd zo gedaan. Hierbij bleek dat de stelmoer op het brandstoffilter over de kop was gedraaid en er een mooi straaltje diesel in het motorruim spoot op het moment dat de motor liep. Nu begreep ik ook waar dat "water" weg kwam, dat na iedere tocht onder in de boot stond.

Vorig jaar had ik in mijn huidige boot, een Doerak 800, weer last van een diesellucht in het hele schip en een laagje diesel onder in de motorruimte. Dat kon toch alleen maar de afsluiter onder de tank veroorzaken, want die had al eens eerder gelekt. Onmiddellijk 100 liter diesel overhevelen in jerrycans en de draaiafsluiter vervangen door zo'n mooie nieuwe. Ik was toch wel enigszins aangeslagen toen bleek dat na de eerste de beste tocht er weer diesel onder in de ruimte stond.

Op dat moment schoten mij de woorden van vrouwlief weer in gedachten.

"Diesellekkage altijd opsporen met een draaiende motor."

Nu bleek dat er een klein scheurtje zat in de retourleiding boven op de motor. Hoe was dat spreekwoord ook alweer??

Een ezel stoot enz.....

J. de Vogel

Doerak 800 Geluksvogel

LEDENLIJST, BOUW/MOTORNUMMERS EN LEDENSCHEPEN

Ledenlijst

Graag houden we onze ledenlijst actueel. Geef daarom mutaties zo spoedig mogelijk door aan Pim Frequin. Zó mist u nooit een Clubblad, Uitnodiging of Nieuwsbrief.

Boot- en motornummerlijst

Op de website is onder de knop Modeloverzicht een "Bouw- en motornummerlijst" opgenomen. Als Doerakkers herkennen we natuurlijk onze eigen boot op deze lijst. Het bestuur en de technische commissie willen deze lijst graag actueel houden. Mutaties (zoals bv. een andere/nieuwe motor) ontvangt penningmeester Pim Frequin graag van U.

Ledenschepen

Onder de knop Ledenschepen is het nog steeds te rustig. In 2010 is er een aantal Ledenschepen bijgekomen, maar de webmaster mist er nog ca. 300. Graag nodig wij u uit om een klein en leuk stukje van uw boot en bemanning te schrijven en met een paar mooie foto's erbij (van uzelf, uw bemanning en uw boot) zal de webmaster het voor u plaatsen. Juist dit onderdeel draagt bij aan herkenning van elkaar en elkaars Doerakken.

4 GENERATIES MET 50 JAAR VAKMANSCHAP!

Levering en reparaties van alle soorten
scheepsschroeven.

Eigen scheepslift aanwezig voor alle
schepen met een maximale breedte
tot 6.60 meter.

Jooren Scheepsschroeven BV

Papendrechtsestraat 2a, 3313 CT Dordrecht

Tel. +31 (0)78 6133831

WWW.JOORENSCHEEPSSCHROEVEN.NL

DIESEL

Enige tijd geleden verscheen er in de Telegraaf een artikel over dieselolie met de titel “Schippers de dupe van nieuwe diesel”. In dit artikel werd de oorzaak van de problemen toegeschreven aan de nieuwe zwavelarme diesel. Naar mijn mening werden er enkele merkwaardige en ook foute beweringen gedaan, bijvoorbeeld dat zwavelarme diesel bekend staat als rode diesel, de CO₂-uitstoot zou terugdringen, minder zou smeren en de motor het zou kunnen begeven.

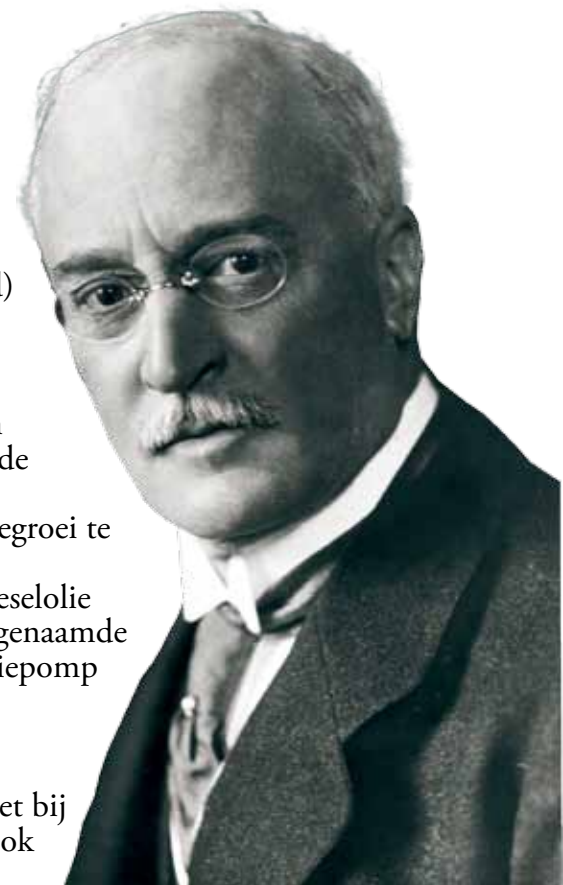
Over zwavelarme diesel was volgens het artikel uitgebreid gewaarschuwd maar dat was niet doorgedrongen bij de vrijetijdsschippers. Echter geen nood volgens het Nederlandse Platform voor waterrecreatie: “Een klein beetje additief er bij in de tank en er is niets aan de hand”.

Het Telegraafartikel heeft in de “watersportmedia” diverse reacties opgeroepen, maar helaas werd door deze reacties geen duidelijkheid gegeven, in tegendeel, ook in de reacties stonden zeer merkwaardige en meestal foutieve beweringen.

Een aantal weetjes over dieselolie en ook enkele onjuistheden weerlegt:

- De term gasolie is slechts een synoniem voor dieselolie, dieselolie en gasolie zijn precies hetzelfde. Voor het gemak gebruiken we in dit stuk alleen de termen diesel of dieselolie.
- Zwavel vormt bij verbranding voor de uitstoot van SO en SO₂ (‘verzuring’) en dat heeft niets te maken met de uitstoot van CO₂. De verlaging van het zwavelgehalte in diesel komt voort uit milieudoelstellingen (tegengaan van verzuring van de atmosfeer).
- De diesel waarover gesproken wordt is zwavelarm, maximaal 10 ppm zwavel volgens de EN norm 590, maar wordt ook wel aangeduid als zwavelvrij, maar is het dus (nog) niet.
- Bacteriegroei heeft niets te maken met de bijmenging van biodiesel of met het ontbreken van zwavel. Bacteriën of algen groeien alleen door aanwezigheid van zuurstof en water, ze kunnen in dieselolie en biodiesel niet ontstaan en groeien. Bacteriën ontstaan dus in water met sporen lucht/zuurstof en bevinden zich meestal op de scheidslijn van water en dieselolie. Ze groeien/vermenigvuldigen zich op de scheidslijn door zich te voeden met biodiesel (biodiesel is namelijk biologisch afbreekbaar).
- Slechte of illegale diesel heeft niets te maken met rode diesel.
- Rode diesel is niets anders dan blanke diesel, echter met toevoeging van een rode kleurstof en furfural voor gebruik in de landbouw en om deze diesel ‘accijnsarm’ te maken en zodoende te vermijden dat men de accijnsarme dieselolie als motorbrandstof in personenauto’s of in pleziervaartuigen gaat gebruiken.
- Blanke diesel kan ook slecht of illegaal zijn, maar voldoet dan hoogstwaarschijnlijk niet aan de norm EN 590.
- Met dieselolie die voor oliekachels wordt gebruikt wordt huisbrandolie bedoeld. Omdat deze ook als dieselolie kan worden toegepast, wordt er een rode kleurstof en furfural aan toegevoegd in verband met de erop rustende accijnzen.
- Dieselolie of biodiesel zijn NIET hygroscopisch (wateraantrekkend), in tegendeel: ze zijn hydrofoob (watervrezend) door hun apolaire chemische structuur.
- V-Power Diesel en Ultimate Cleaner Diesel zijn mengsels van diesel (afkomstig van aardolie) en zogenaamde synthetische diesel (afkomstig van de Gas-To-Liquid technologie met aardgas) en zijn voor gebruik in de pleziervaart niet meer of minder gevoelig voor de vermeende bacteriegroei of slechte smering.
- EN 590 is de norm voor dieselolie. Het is geen additief om bacteriegroei te voorkomen.
- Smeermiddelen toevoegen bij elke tankbeurt is niet nodig. Aan dieselolie zijn door de producenten additieven toegevoegd, onder andere zogenaamde cleaners voor het injectiesysteem en smeermiddelen voor de injectiepomp en verstuivers.

We hebben contact opgenomen met de Watersportadvieslijn van de ANWB en om een reactie gevraagd. Hoewel de ANWB vraagtekens zet bij het artikel in de Telegraaf, doet zij in publicaties over dit onderwerp ook onduidelijke uitspraken.

De reactie van de ANWB (Jim Post) luidde als volgt:

“Diesel, toevoegingen en bacteriën. In drie woorden een razend boeiend onderwerp. En inderdaad, ook eentje met discussies. Dit rechtvaardigt eigenlijk een artikel over brandstof. Ik denk er dan ook aan hier een compleet artikel aan te gaan wijden, maar zal dit eerst op de redactievergaderingen ‘in de week’ leggen. Daarna volgt grondige ondervraging van de dieselexperts. Heeft u vraag geen haast, dan kan ik er dieper induiken, publicatie volgt dan wellicht ergens in 2012. Ik hoor graag van u, dank voor uw input”

Er is afgesproken met de ANWB een artikel over Dieselolie in ons Clubblad te plaatsen en op de Ledenvergadering/Doerakclubdag naar uw mening, opmerkingen en vragen te informeren. Graag vernemen we uw vragen per mail (b.hovener@hetnet.nl) of op de Doerakclubdag en zullen deze doorspelen naar de ANWB.

Om u te helpen bij opmaken van uw vragen enige achtergrondinformatie over dieselolie en het gebruik ervan.

De eerste dieselmotor

Rond 1885 was Rudolf Diesel van plan om een motor met een veel hoger rendement dan de stoommachine te ontwikkelen. Het was Diesel zijn idee om lucht tot een dergelijke druk te comprimeren dat in die gecomprimeerde - en daardoor zeer hete - lucht ingespoten brandstof tot ontbranding zou komen, zonder ontstekingsmechanisme. Op 28 februari 1892 werd Diesel patent nummer 67207 verleend op het idee in een verbrandingsmotor het brandstofmengsel door hoge compressie te ontsteken. Diesel heeft het idee voor zijn motor gepubliceerd in het boek met in het Nederlands de titel Theorie en constructie van een rationelen warmte-motor. Een belangrijke mijlpaal werd gehaald in 1894 toen het eerste prototype van Diesel's motor voor het eerst gedurende ongeveer één minuut liep. Dit prototype was ruim 3 meter hoog en haalde een compressie van 80 atmosfeer. Een verbeterd prototype werd in 1897 in de Maschinenfabrik Augsburg Nurnberg gebouwd.

Na experimenten met poederkool, pindaolie en dierlijk vet bleek de Dieselmotor het beste te draaien op petroleum en later op een speciaal ontwikkeld aardolieraffinaat, dat dieselolie genoemd zou worden. De motor werd later dankzij de ontwikkeling van de inspuitpomp door Robert Bosch vooral een succes voor de zwaardere vervoermiddelen.

Aanvankelijk werden de motoren dus niet gebruikt voor de aandrijving van voertuigen, maar voor zogenaamd stationair gebruik (bijvoorbeeld de aandrijving van machines in een fabriek), dit heet ook wel industriemotor.

Pas in 1915 werd het ingebouwd in een MAN vrachtwagen, waarna Mercedes-Benz vlak voor de Tweede Wereldoorlog de eerste Dieselpersonenauto presenteerde.

Dieselolie

Dieselolie is de brandstof van dieselmotoren. Het is een aardolieproduct. De stof is genoemd naar Rudolf Diesel, de uitvinder van de dieselmotor.

Deze brandstof komt vanzelf tot ontbranding onder druk in aanwezigheid van zuurstof. Deze omstandigheden gelden in de verbrandingsruimte van dieselmotoren op het moment van inspuiting van de brandstof. De mate waarin de brandstof vatbaar is voor zelfontbranding onder genoemde omstandigheden, wordt aangeduid met het cetaangetal (zie voor uitleg verderop in dit artikel). Dit getal is in feite een graadmeter voor de kwaliteit van de dieselbrandstof. Hoe lager het cetaangetal, hoe trager de zelfontbranding op gang komt. Als zelfontbranding uitblijft, dan is blijkbaar het cetaangetal te laag voor de gebruikte motor.

Net als bij benzine zijn er ook verschillende vormen van diesel, afhankelijk van onder andere cetaangetal, viscositeit en herkomst. Gangbare diesel (onder andere voor het weg- en landbouwverkeer) is dieselolie met een cetaangetal van 51. In de scheepvaart wordt diesel met een lager cetaangetal gebruikt. Omdat scheepsdiesels over het algemeen bij lagere toerentallen en hogere compressies werken, is de ontbrandingsvertraging die bij een lager cetaangetal hoort, geen bezwaar. De kwaliteit van diesel

wordt in de scheepvaart aangegeven met HFO (Heavy Fuel Oil) of MDO (Marine Diesel Oil). Vooral de dichtheid van deze brandstoffen heeft een invloed op de prijs.

Op diesel wordt accijns geheven. Er worden twee tarieven gehanteerd. Voor wegtransport geldt een hoger tarief dan voor landbouwwerktuigen (tractoren). Diesel voor landbouwwerktuigen (rode diesel) mag dan ook niet in een personenauto en in pleziervaartuigen gebruikt worden omdat de staat dan accijnsinkomsten misloopt. Om onderscheid te kunnen maken tussen beide accijnsgroepen wordt een rode kleurstof aan de goedkopere diesel toegevoegd. De douane controleert regelmatig op onterecht gebruik van rode diesel.

Biodiesel

Biodiesel is een type biobrandstof, een duurzame energiebron, die geheel of gedeeltelijk gemaakt wordt uit plantaardige olie of dierlijk vet. Biodiesel wordt vaak toegepast in een mengvorm met uit aardolie verkregen diesel. De benaming die men er aan geeft is dan B5 (5% biodiesel) of B20 (bij 20% bijmenging). Bij gebruik van pure biodiesel spreekt men van B100.

Biodiesel heeft een cetaangetal van 70 tot 100.

Cetaangetal

Het cetaangetal is een referentiewaarde, waarmee van een brandstof de bereidheid tot zelfontbranding, onder druk en aanwezigheid van zuurstof, wordt aangeduid. Eenvoudig gezegd: het zegt iets over de bruikbaarheid van de brandstof.

Het cetaangetal refereert aan cetaan (hexadecaan). Dit is een koolwaterstof die zeer gemakkelijk tot zelfontbranding komt onder druk en aanwezigheid van zuurstof. Daarom wordt cetaan gebruikt als referentiebrandstof voor het bepalen van het cetaangetal van dieselbrandstof als maat voor de zelfontbrandbaarheid. Het gedrag van de brandstof wordt vergeleken met het gedrag van cetaan. Cetaangetal 100 betekent dat de brandstof zich gedraagt als 100% cetaan. Er hoeft echter geen cetaan in de brandstof te zitten: het cetaangetal is slechts een referentiewaarde die iets zegt over het gedrag van de brandstof.

Voor toepassing in een dieselmotor is dit gedrag zeer belangrijk, omdat de brandstof in een dieselmotor spontaan moet ontbranden vanaf het moment dat die wordt ingespoten. In het algemeen geldt: hoe hoger het cetaangetal, des te beter een dieselmotor erop loopt.

Diesel die vandaag de dag voor het wegverkeer wordt verkocht heeft een cetaangetal van 51. Veel brandstofmerken verkopen meerdere soorten diesel, waarbij de duurere variant, aangeboden onder namen als V-Power, Ultimate, Cleaner Diesel etc., vaak een hoger cetaangetal heeft. Een hoger cetaangetal komt de motorprestaties en emissiekwaliteit ten goede. Vooral vergeleken met dieselbrandstof met een cetaangetal beneden de 45 is het verschil in snellopende direct ingespoten dieselmotoren goed merkbaar.

Bij aflopend cetaangetal neemt de vertraging waarmee de brandstof tot zelfontbranding komt, het zogenaamde ontstekingsuustel, toe. Dit openbaart zich vooral bij koude start en motoren die (bijvoorbeeld door slijtage) een lagere compressie hebben. Een laag cetaangetal resulteert in een moeizame koude start en lawaaiige loop (dieselklop), terwijl een hoog cetaangetal precies het omgekeerde met zich meebrengt. Dieselmotoren die met een hoog toerental draaien vragen om een hoger cetaangetal dan laagtoerige diesels. Vandaar dat diesel van lagere kwaliteit in de scheepvaart wordt toegepast, waar de motoren groter zijn en met lagere toerentallen draaien. Daar heeft de brandstof meer tijd om tot ontbranding te komen.

Moderne motoren met de nieuwe inspuitssystemen kennen ook hogere compressieverhoudingen. Dit vraagt om een brandstof met een hoger cetaangetal. De moderne hiervoor genoemde motoren zijn geconstrueerd voor een dieselbrandstof met een cetaangetal van minimaal 51. De huidige motoren zonder deze moderne inspuitssystemen (commonrail) zijn geconstrueerd voor een dieselbrandstof met een cetaangetal vanaf 46.

Motoren die ontworpen zijn voor een cetaangetal vanaf 46 kunnen probleemloos een dieselbrandstof tanken met een cetaangetal dat hoger is. Maar moderne motoren, die geconstrueerd zijn voor een cetaangetal van 51 mogen geen dieselbrandstof tanken met een lager cetaangetal. Dit kan motorschade veroorzaken, waarvoor de constructeurs dan ook terecht waarschuwen.

EN590

Brandstoffen moeten voldoen aan internationale specificaties, die in nauw overleg tussen oliemaatschappijen en motorenfabrikanten worden vastgesteld. Dieselolie voor personenauto's en de transportsector voldoet aan de EN590-norm. In april 2009 is de EN590-norm aangepast waarbij dieselolie maximaal 7% biobrandstof mag bevatten.

Diesel die aan "de pomp" verkocht wordt, moet voldoen aan deze norm. EN 590 geeft uitgebreide criteria waaraan de dieselbrandstof moet voldoen, vooral op het gebied van het zwavelgehalte, de smerende werking en vervuiling. Het zwavelgehalte bedraagt maximaal 10 ppm. Bij EN 590 diesel kwaliteit bent u verzekerd van de noodzakelijke additieven zoals de 'Lubricity improver', preventieve bescherming tegen bacteriegroei, emulsiëvorming (vlokken) bij lage temperaturen, antischuimvorming en vochtinkapseling. Er zal zeker een goedkopere dieselolie op de (illegale of zwarte) markt blijven bestaan waarvan het uiterlijke kenmerk meestal een rode kleur is. Niet aan beginnen, dus.

Zwavel

Dieselbrandstof bevat zwavel. Verbranding van zwavel veroorzaakt uitstoot van zwaveldioxide. Zwaveldioxide is onder andere de veroorzaker van zure regen. Hoe minder zwavel er in de dieselbrandstof zit, des te minder zwaveldioxide er vrijkomt bij de verbranding. Het ontzwavelen van blanke diesel gebeurt als sinds enkele jaren. Daardoor wordt het zwavelgehalte bij de blanke diesel op 10 ppm gebracht. 'Diesel Rood EN 590' met 10 ppm zwavel en een cetaangetal van 51 is dus blanke diesel die rood gekleurd is voor de niet wegverkeer- en pleziervaarttoepassingen. Onterecht wordt vaak beweerd dat zwavel in de diesel zou zorgen voor smering. Dit is echter niet het geval. Wat wel het geval is, is dat bij het ontzwavelen van dieselolie er ook aromatische koolwaterstoffen worden verwijderd. Deze zorgen wél voor de smering. Na het ontzwavelen van de diesel voegt men daarom een lubricity (=smerend additief) toe om de smering op het juiste, constante, door de constructeurs voorgeschreven, niveau te brengen.

Water in de dieseltank

Water is de belangrijkste oorzaak voor brandstofproblemen! Water kan op verschillende manieren in uw dieseltank terecht komen: Wanneer de tank 's nachts afkoelt, ontstaat er condens aan de binnenzijde van de tank. Elke keer als u brandstof verbruikt wordt buitenlucht aangezogen in de tank. Of bijvoorbeeld door golfslag bij een verkeerd geplaatste ontluchtingsopening. Water zal langzaam uitzakken naar het laagste punt van uw tank, waar het een waterplasje zal vormen. Water vermindert de smerende werking van de diesel en kan roest veroorzaken in brandstofpompen, leidingwerk en verstuurers. Bovendien is water dé hoofdoorzaak voor bacteriegroei in diesel. Regen en dekwasserwater kunnen de tank binnensijpelen door een slecht afgedichte vulopening. In de vuldop van uw tank is een 'rubber' afdichtingsring aanwezig, die moet in perfecte staat zijn om te voorkomen dat er toch water in de tank komt.

De wijdverbreide tip om het systeem watervrij te houden door per 100 liter dieselolie maximaal een halve liter brandspiritus toe te voegen is een broodje aap. Doe dit niet. Brandspiritus bevat zo'n 10% water. Het is vragen om moeilijkheden.

Bacteriegroei

In brandstoffen en dus ook in dieselolie met of zonder biodieselbijmenging zitten van nature micro-organismen als bacteriën en schimmels. Belangrijkste factor voor het ontstaan van bacteriegroei is echter de aanwezigheid van vrij water.

Zodra er water in de tank aanwezig is, zijn alle ingrediënten voor bacteriegroei aanwezig: voedsel (biodiesel), zuurstof (in het water) en een lekker temperatuurtje (duidelijk in de motorruimte).

Bacteriën groeien door deling. Dit betekent dat er steeds meer bacteriën komen die zich ook weer gaan delen. Bij gunstige omstandigheden gaat de groei hierdoor ontzettend snel. Bacteriën kunnen grofweg in twee soorten ingedeeld worden: de eerste soort veroorzaakt draderige en slijmerige slierten, wat voor filterproblemen kan zorgen. De tweede soort scheidt zure afvalstoffen af, die een zeer agressieve roest kan veroorzaken in tanks, leidingen en motoren.

Het is een misverstand dat biodiesel de oorzaak van alle huidige brandstofproblemen is.

Bovenstaande voorbeelden geven echter wel aan, dat biodiesel zorgt voor een verhoogd risico. Dat betekent dat dieselgebruikers meer aandacht zullen moeten besteden aan controle, onderhoud en “goodhousekeeping” van hun dieseltank.

Brandstoftoevoegingen

In de markt zijn er ‘handelaren’ en oliemaatschappijen die brandstoftoevoegingen in de verkoop hebben. Dit is echter geen constructeurvoorschrift, omdat de Diesel EN 590 uiteraard ruimschoots aan deze voorschriften voldoet. De toevoegingen die in de markt onder verschillende benamingen geleverd kunnen worden (zoals o.a. Diecyl Plus, Acticide CMG, StarTron, Shieer e.d.) bestaan veelal uit, of zijn een samenvoeging van, een cetaangetalverhoger, aanvullende smering, preventieve bescherming tegen bacteriegroei, vochtinkapseling ter bescherming van corrosie en emulsievorming, antischuimdope, etc., etc. Deze zaken kunnen nuttig zijn, maar zijn zeker niet noodzakelijk. Ze zijn echter wel kostenverhogend. Het toevoegen van een biocide is wellicht noodzaak geworden als u geen “goodhousekeeping” voor de dieseltank toepast. Als u een biocide koopt, koop dan een product waarvan de werkzame stof is goedgekeurd door het College voor de Toelating van Gewasbeschermingsmiddelen en Biociden (CtgB) en dat beschikt over een toelatingsnummer.

Eenvoudige en relatief goedkope tips voor good housekeeping voor de dieseltank

- Koop diesel bij een betrouwbare en technisch goed uitgeruste pomp langs de weg of langs het vaarwater waarbij de omloopsnelheid hoog moet zijn.
- Zorg er in ieder geval voor dat u een dieselolie tankt met EN 590 kwaliteit, alleen dan bent u verzekerd van de noodzakelijke additieven zoals de ‘Lubricity improver’, preventieve bescherming tegen bacteriegroei, emulsievorming (vlokken) bij lage temperaturen, antischuimvorming en vochtinkapseling.
- Er zal zeker een goedkopere dieselolie op de (illegale of zwarte) markt blijven bestaan waarvan het uiterlijke kenmerken de rode kleur is, maar tank geen rode diesel omdat dan niet bekend is of deze diesel voldoet aan EN 590 en u in overtreding bent. Wanneer de rode diesel wel voldoet aan de norm 590 ben u ook in overtreding.
- Zorg dat de dieselvulopening van een degelijke afsluitring is voorzien.
- Kijk of de ontluchting door verplaatsing of plaatsing van een zogeboomde zwanenhals geen water meer kan opnemen.
- Controleer regelmatig of voor een trip de dieseltank op water, er is zelfs een watercontrolepasta te koop die je op een peilstok smeert, zodat je op een makkelijke manier de aan- of afwezigheid van water kunt zien.
- Tap de waterzak of waterpot onderaan de tank regelmatig af, maar zeker vóór het begin en aan het einde van het vaarseizoen.
- Pas je brandstofvoorraad gedurende het vaarseizoen aan je gebruik aan.
- Het is mogelijk om aan het einde van het vaarseizoen de brandstoftank te behandelen met een biocide en dan de tank helemaal op te vullen, zodat de kans op condens tot het minimum beperkt blijft. Indien men deze maatregelen goed opvolgt zal de kans op problemen met micro-organismen tot het minimum beperkt blijven.
- Tank op tijd winterdiesel of maak met een toevoeging van zomerdiesel winterdiesel (als u ’s winters vaart). Dit voorkomt uitvlokken van zogenaamde paraffine- en glycerinedeeltjes
- Plaats eventueel een (grof)filter met kijkglas.
- Wanneer de stalen dieseltank in de motorruimte staat, is isoleren aan de zijde die aangestraald wordt door de kachel (=de motor die 80°-90° C. wordt) raadzaam om overmatig opwarmen en de daarmee gepaarde extra bacteriegroei te voorkomen

Biedt u elke denkbare service op het gebied van plezierjachten:

- Ligplaatsen, winterstalling, passanten
- Inbouw boegschroeven
- Inbouw vuilwatertanks
- Schilderwerk
- Nieuwbouw van RIAK 750
- Alle reparaties, revisie en onderhoud.

Verkoopbemiddeling in doerak, marak en andere werfgebouwde motorjachten.

Exclusief voor leden van de DoerakClub:

Bij ProAqua betaalt u **geen liggeld** als uw schip bij ons in de verkoop ligt. Voor leden van de Doerak-Club is bovendien de conditie "**No Cure No Pay**" van toepassing, dus geen kosten bij eventuele beëindiging van de bemiddelingsovereenkomst.

SPECIALE AANBIEDING VOOR LEDEN DOERAKCLUB

Ook in 2012 heeft ProAqua voor leden van de Doerakclub een bijzondere aanbieding:

BIJ AANKOOP EN INBOUW VAN EEN NIEUWE MOTOR WORDT GRATIS EEN BOEGSCHROEF GELEVERD EN INGEBOUWD.

Vraag vrijblijvend offerte aan.

Naast een groot aanbod in Doerak en Marak jachten kunt U bij ons terecht voor een **ruim aanbod in andere stalen en polyester motorjachten**, in de lengte van 6.00 tot 16.00 meter.

Ons verkoopteam adviseert u graag bij de aankoop van uw schip. Hierbij staat de geschiktheid en kwaliteit van het schip in uw situatie voorop.

ProAqua

Steenwijkerstraatweg 86 | 7942 HR Meppel

Tel: 0522 254007 | Fax: 0522 252551

Email: info@proaqua.nl | Internet: www.proaqua.nl

Openingstijden:

maandag t/m zaterdag 09.00 – 17.00 uur

Zon- en feestdagen 12.00 – 17.00 uur

**Met spoed ter bemiddeling gevraagd:
doerak, marak en andere
werfgebouwde jachten.**

Indien onbestelbaar retour: Hofplantsoen 35, 6666 JH Giesbeek

Frederiks Watersport is een kleinschalig, maar goed geoutilleerd bedrijf aan de rand van Oldemarkt in noord-west Overijssel.

De jachthaven ligt aan het Mallegat, het verbindingskanaal tussen het riviertje de Linde en het dorp, en centraal tussen de grote watersportgebieden in het noorden van Nederland.

Het **Tjeukemeer**, het natuurgebied van **de Weerribben** en de **Beulaker Wiede** bij Giethoorn bijvoorbeeld liggen op korte afstand.

Dat maakt **Frederiks Watersport** in **Oldemarkt** tot het ideale vertrek- en aankomtpunt voor vaartochten van en naar Friesland en Overijssel.

Uw gastvrouw en gastheer, Gerda en Gerrit Frederiks, heten vaste gasten én passanten graag hartelijk welkom in hun jachthaven die zij al meer dan dertig jaar beheren.

Frederiks Watersport biedt:

- *Jachthaven met negentig ligplaatsen met stroom en water aan elke steiger*
- *Douches en toiletten*
- *Zomer- en winterstalling*
- *Watersportwinkel*
- *Dieseltankstation en gasdepot*
- *Vuilwaterpomp*
- *Reparatie van binnenmotoren*
- *Verbouwingen*
- *Schilderwerkzaamheden*
- *Bemiddeling bij aan- en verkoop van schepen*

FREDERIKS WATERSPORT

Dwarsveld 7 Fax: 0561-451335

8375 ED OLDEMARKT E-mail frederiks-watersport@hetnet.nl

Telefoon: 0561-451221 Website: www.frederiks-watersport.nl